

ROYAUME DE BELGIQUE

KONINKRIJK BELGIË

60815/3.

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT A LA CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA FEDERATION DE RUSSIE TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE, ET AU PROTOCOLE, FAITS A BRUXELLES LE 19 MAI 2015.

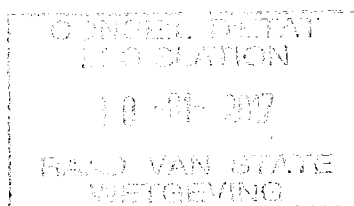
ONTWERP VAN WET HOUDENDE INSTEMMING MET DE OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIË EN DE RUSSISCHE FEDERATIE TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN, EN HET PROTOCOL, GEDAAN TE BRUSSEL OP 19 MEI 2015.

PHILIPPE,

FILIP,

ROI DES BELGES,

KONING DER BELGEN,

A tous, présents et à venir, Salut.

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Sur la proposition du Ministre des Affaires étrangères et du Ministre des Finances,

Op de voordracht van de Minister van Buitenlandse Zaken en van de Minister van Financiën,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Le Ministre des Affaires étrangères et le Ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, à la Chambre des Représentants le projet de loi dont la teneur suit :

De Minister van Buitenlandse Zaken en de Minister van Financiën zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers in te dienen :

ARTICLE 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

ARTIKEL 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT / EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

ART. 2

La Convention entre le Royaume de Belgique et la Fédération de Russie tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et le Protocole, faits à Bruxelles le 19 mai 2015, sortiront leur plein et entier effet.

Donné à

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires étrangères,

ART. 2

De Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het Protocol, gedaan te Brussel op 19 mei 2015, zullen volkomen gevolg hebben.

Gegeven te

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

Le Ministre des Finances,

De Minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

ONTWERP VAN WET

Houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het Protocol, gedaan te Brussel op 19 mei 2015.

MEMORIE VAN TOELICHTING

Dames en heren,

De Regering onderwerpt heden aan uw instemming de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het Protocol, gedaan te Brussel op 19 mei 2015 (hierna "de Overeenkomst" genoemd).

Overeenkomstig de beslissing die werd genomen door de Interministeriële Conferentie "Buitenlands beleid" van 18 mei 2011 gaat het om een verdrag met een gemengd karakter (federaal/gewesten/gemeenschappen).

Hierna vindt u de analyse van de technische bepalingen van de Overeenkomst, voorafgegaan door een korte uiteenzetting van de algemene politieke en economische context waarbinnen de Overeenkomst werd afgesloten en van de Europese juridische context waarbinnen de Overeenkomst kan worden gesitueerd.

A. Politieke en economische context

Naar aanleiding van een bezoek van toenmalig Eerste Minister Verhofstadt en toenmalig Minister van Financiën Reynders in 2007 aan Moskou werd overeengekomen om het dubbelbelastingverdrag tussen België en de Russische Federatie van 16 juni 1995 te herzien. De daaropvolgende onderhandelingen werden gevoerd tussen 2008 en 2012 en hebben geleid tot onderhavige overeenkomst.

Rusland heeft een totale oppervlakte van ongeveer 17 miljoen km² en telt ruim 140 miljoen inwoners. Rusland is lid van de Verenigde Naties, en maakt permanent deel uit van de Veiligheidsraad. Het behoorde ook tot de G8 waaruit het sinds de crisis in de Krim uitgesloten is.

Het BBP van Rusland bedroeg in 2013 1575 miljard EUR wat neerkomt op een BBP per capita van 10.967 EUR. De jongste jaren krimpt de economie van Rusland echter. Dit komt onder meer door de westerse sancties gecombineerd met een toenemende inflatie, een zwakker wordende roebel en een toenemende rente. Ook de forse daling van de olieprijs hebben geleid tot een verzwakking van de Russische economie. Om deze economische uitdagingen het hoofd te bieden is Rusland enerzijds op zoek naar nieuwe handelspartners (voornamelijk gesitueerd in Azië) en moedigt het anderzijds de binnenlandse productie aan om minder afhankelijk te zijn van import. Deze strategie zou op termijn moeten leiden naar een uitbouw van de Russische productiecapaciteit.

Ondanks de mindere relaties tussen de Europese Unie en Rusland de afgelopen jaren, blijft Rusland een van de belangrijkste handelspartners van België. In 2014 bedroeg de Belgische export naar Rusland nog ruim 4 miljard euro (-20% t.o.v. 2013) en de import uit Rusland nog ruim 10 miljard euro (+5% t.o.v. 2013). De belangrijkste Belgische exportproducten zijn chemicaliën (35%), machines en toestellen (16%) en plastic producten (10%). De belangrijkste importproducten uit Rusland zijn minerale producten (voornamelijk petroleum – 56%), edelstenen en metalen (25%) en onedele metalen (9%).

Daarnaast hebben heel wat Belgische multinationals belangrijke investeringen gedaan in Rusland of plannen ze er nieuwe investeringen uit te voeren. Die investeringen situeren zich voornamelijk in de regio's rond Moskou, Sint-Petersburg, Nizhny Novgorod, Smolensk, Tver en Jekaterinburg.

B. Europese juridische context

De lidstaten hebben hun fiscale bevoegdheid inzake directe belastingen behouden, zelfs indien de Europese Unie in principe over een samenlopende bevoegdheid beschikt krachtens artikel 115 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). De Raad stelt inderdaad met eenparigheid van stemmen richtlijnen vast voor het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die rechtstreeks van invloed zijn op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt. Tot nu toe werd van deze samenlopende bevoegdheid slechts op zeer beperkte wijze en op beperkt terrein gebruik gemaakt.

Inzake administratieve bijstand voor de vestiging van de inkomstenbelastingen heeft de Raad verscheidene richtlijnen aangenomen. Ze betreffen enkel de verrichtingen tussen inwoners van verschillende lidstaten en zijn dus van weinig belang voor de betrekkingen tussen lidstaten en derde Staten.

De richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG regelt de uitwisseling tussen de lidstaten van inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun interne belastingwetgeving. Die richtlijn, die op 11 maart 2011 in werking getreden is, vervangt richtlijn 77/799/EEG door het invoeren van de door de OESO uitgewerkte internationale norm inzake uitwisseling van fiscale gegevens.

Het materieel toepassingsgebied van deze richtlijn werd verder uitgebreid door de richtlijnen 2014/107/EU van 9 december 2014 en 2015/2376 van 8 december 2015 die voorzien in de automatische uitwisseling van financiële informatie en de automatische uitwisseling van grensoverschrijdende fiscale rulings. Dit leidde tot de opheffing van de richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003. De automatische uitwisseling van inlichtingen die werd voorzien door deze laatste richtlijn wordt immers ook gedekt door de richtlijn 2014/107/EU.

Die richtlijn 2011/16/EU bevat een hoofdstuk over de betrekkingen met derde landen. Op grond van de bepalingen van artikel 24 van die richtlijn, mogen inlichtingen die werden verkregen van een derde land – voor zover een akkoord met dat derde land zulks toestaat – doorgegeven worden aan andere lidstaten van de Europese Unie voor dewelke die inlichtingen van nut kunnen zijn. Omgekeerd mogen inlichtingen die werden verkregen van een andere lidstaat onder bepaalde voorwaarden doorgegeven worden aan een derde land. Artikel 1 van de richtlijn stelt uitdrukkelijk dat de richtlijn geen afbreuk doet aan het feit dat de lidstaten al hun verplichtingen moeten nakomen aangaande een meer uitgebreide administratieve samenwerking die kan voortvloeien uit andere rechtsmiddelen, met inbegrip van eventuele bilaterale of multilaterale akkoorden.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

De Europese Commissie heeft op 28 april 2009 een mededeling aangenomen waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten zouden moeten nemen ter bevordering van het "goed bestuur" in belastingzaken (zijnde de transparantie en de uitwisseling van inlichtingen verbeteren en verder vooruitgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken). Zij verzoekt met name de lidstaten om in hun bilaterale betrekkingen te kiezen voor een aanpak die in overeenstemming is met de beginselen van goed bestuur.

In de huidige Europese juridische context behoudt België derhalve de bevoegdheid tot het sluiten van overeenkomsten die bedoeld zijn om dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen te vermijden en om de administratieve samenwerking in fiscale aangelegenheden te versterken. De bepalingen van de Overeenkomst die binnen het kader van die bevoegdheid werd gesloten, houden bovendien rekening met de verplichtingen die voor België uit voormelde Europese richtlijnen voortvloeien. De bepalingen van de Overeenkomst zijn conform met de beginselen van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen.

C. Socio-economische impact

Het is moeilijk om nauwkeurig in te schatten welke impact deze Overeenkomst zal hebben op sociaal-economisch vlak. Deze Overeenkomst heeft inderdaad tot doel de economische betrekkingen tussen België en Rusland verder te versterken. De Overeenkomst beoogt een beter klimaat te bieden voor de Belgische investeerders in Rusland en tevens België aantrekkelijker te maken voor Russische investeerders. Daarnaast voorziet de Overeenkomst in enkele bepalingen die als doel hebben het voorkomen van het ontduiken van belasting. Deze hebben tot doel dat de Overeenkomst niet misbruikt wordt door verschillende actoren om bepaalde belastingen op inkomsten te ontlopen.

D. Technische bepalingen

De bepalingen van de Overeenkomst sluiten grotendeels aan bij de bepalingen van het Belgisch standaardmodel en van het fiscaal modelverdrag dat door de OESO werd opgesteld (hierna "het OESO-modelverdrag"). De belangrijkste bepalingen van de Overeenkomst worden hierna kort toegelicht.

Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat in het kader van het OESO/G20 project dat zich richt op het tegengaan van de uitholling van de belastbare basis en van winstverschuivingen ("Base Erosion or Profit Shifting", ofwel kortweg "BEPS") een aantal nieuwe verdragsbepalingen werden ontwikkeld. Een aantal van deze bepalingen gelden als minimumstandaard en zullen als dusdanig worden opgenomen in het toekomstig OESO-Modelverdrag.

Tijdens de periode waarin de Overeenkomst werd onderhandeld (2008-2012), was de uitkomst van het OESO/G20 project echter nog niet bekend. Om die reden konden de verdragsbepalingen die in het BEPS-project gelden als minimumstandaard en die betrekking hebben op de algemene dubbelbelastingverdragen dan ook niet in de Overeenkomst worden opgenomen.

Zowel België, als OESO-lidstaat, als de Russische Federatie, als lid van de G20, hebben zich echter formeel geëngageerd om deze minimumstandaarden te implementeren, ook op het niveau van de dubbelbelastingverdragen.

In deze context dient te worden verwezen naar multilaterale onderhandelingen die zijn opgestart op het einde van 2015. Deze onderhandelingen zullen normaliter worden afgerond op het einde 2016 en zullen leiden tot de totstandkoming van een multilateraal verdrag dat tot doel heeft de minimum standaarden en eventueel ook de andere aanbevelingen van het BEPS-project in de bilaterale dubbelbelastingverdragen van de deelnemende staten op te nemen. Zowel België als de Russische Federatie nemen deel aan deze onderhandelingen. Gezien het bovenvermelde engagement van België en de Russische Federatie is het dus te verwachten dat de Overeenkomst hierdoor BEPS-conform zal worden gemaakt.

Artikel 2 (Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is)

Wat betreft België is de Overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners met inbegrip van de voorheffingen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen.

Wat betreft Rusland is de Overeenkomst van toepassing op de belasting naar de winst van organisaties, de belasting naar het inkomen van natuurlijke personen, de belasting naar het vermogen van de ondernemingen en de belasting naar het vermogen van natuurlijke personen.

Artikel 3 (Algemene bepalingen)

- Definitie "bevoegde autoriteit" (paragraaf 1, h), (ii): aangezien de overeenkomst een gemengd karakter heeft wordt bepaald dat de Belgische bevoegde autoriteit naargelang het geval de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger, kan zijn.
- Definitie "pensioenfondsen" (paragraaf 1, k): aangezien de Overeenkomst voorziet in bepaalde voordelen voor pensioenfondsen wordt het begrip "pensioenfondsen" nader gedefinieerd. Op grond van die definitie is een pensioenfonds elke persoon die in een overeenkomstsluitende Staat gevestigd is en die zich bezighoudt met het beheren of het verschaffen van pensioenuitkeringen. De pensioenfondsen moeten daarenboven:
 - o wat België betreft, onder toezicht staan van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) of van de Nationale Bank van België of zijn ingeschreven bij de Belgische belastingadministratie; of
 - o wat Rusland betreft, een naar Russische wetgeving inzake pensioenfondsen opgerichte entiteit betreffen.

Wat België betreft omvat de uitdrukking "pensioenfondsen" dus onder meer de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening zoals bedoeld in de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening.

Artikel 5 (Vaste inrichting)

Het artikel met betrekking tot de vaste inrichting komt overeen met het OESO-Modelverdrag. De plaats van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden vormt slechts een vaste inrichting indien de duur ervan 12 maanden overschrijdt.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Artikel 6 (Onroerende goederen)

Paragraaf 5 van artikel 6 van de Overeenkomst verduidelijkt dat inkomsten die worden behaald door middel van fiscaal transparante gemeenschappelijke beleggingsfondsen die in een overeenkomstsluitende Staat zijn opgericht met als doel te beleggen in onroerende goederen gelegen in die Staat, aldaar mogen worden belast. Deze bepaling is opgenomen om interpretatieproblemen te vermijden die kunnen optreden omtrent dergelijke inkomsten.

Artikel 8 (Internationaal vervoer)

Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Het artikel is eveneens van toepassing op inkomsten uit het vervoer per spoor of over de weg, zoals dat reeds het geval was voor de Overeenkomst tussen België en Rusland van 16 juli 1995.

Paragraaf 2 bepaalt uitdrukkelijk dat de winst uit de verhuur van schepen en luchtvaartuigen met volledige uitrusting, bemanning en voorraden eveneens onder de winst valt die verkregen werd uit de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen.

De winst uit de verhuur van onbemande schepen en luchtvaartuigen of van laadkisten valt slechts onder de winst die verkregen werd uit de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen wanneer die activiteiten bijkomstig zijn voor de onderneming die werkzaam is in het internationaal verkeer. Wanneer deze activiteiten de hoofdactiviteit vormen van de onderneming, vinden de bepalingen van artikel 7 toepassing.

Artikel 9 (Verbonden ondernemingen)

In navolging van het OESO-Modelverdrag werd in het artikel een paragraaf opgenomen die een overeenkomstsluitende Staat verplicht om een corresponderende winstaanpassing te maken indien de andere overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die andere overeenkomstsluitende Staat winst opneemt en belast ter zake waarvan een onderneming van eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat werd belast, en de aldus opgenomen winst zou zijn behaald geweest door de eerstgenoemde onderneming indien deze onafhankelijk zou zijn.

Paragraaf 3 bepaalt dat een overeenkomstsluitende Staat geen corresponderende aanpassing aan de winst van haar lokale onderneming dient uit te voeren indien de initiële winstaanpassing kadert in een geval van fraude of moedwillig verzuim.

Artikel 10 (Dividenden)

De Overeenkomst voorziet in een maximale bronheffing van 15% van het brutobedrag van de dividenden die door een inwoner van een van de overeenkomstsluitende Staten (die de uiteindelijk gerechtigde is tot de dividenden) werden ontvangen vanuit de andere overeenkomstsluitende Staat.

De bronheffing wordt echter beperkt tot:

- 0% indien de uiteindelijk gerechtigde een pensioenfonds is (tenzij zulke dividenden afkomstig zijn uit het uitoefenen van een bedrijf door dat pensioenfonds);
- 5% indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is van de andere overeenkomstsluitende Staat die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste 12 maanden aandelen bezit die onmiddellijk 10% vertegenwoordigen van het kapitaal van de uitkerende vennootschap en de aandelen een waarde hebben die ten minste 80.000 euro bedraagt, of de tegenwaarde daarvan in roebel.

In het dubbelbelastingverdrag tussen België en Rusland van 1995 werd voorzien in een maximale bronheffing van 10% zonder vrijstellingen.

Artikel 11 (Interest)

De Overeenkomst voorziet in een maximale bronheffing van 10% van het brutobedrag van de interest die door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat werd ontvangen vanuit de andere overeenkomstsluitende Staat.

De Overeenkomst voorziet echter in een vrijstelling van bronheffing in de volgende gevallen:

- de interest uit leningen of kredieten verleend of toegestaan door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- de interest betaald aan een pensioenfonds (tenzij zulke interest afkomstig is uit het uitoefenen van een bedrijf door dat pensioenfonds);
- de interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat, of aan een van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

Het dubbelbelastingverdrag tussen België en Rusland van 1995 voorziet in een maximale bronheffing van 10% en in vrijstellingen voor interesten betaald aan een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, interesten betaald aan een onderneming uit hoofde van een lening die gewaarborgd of verzekerd werd door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, en interesten betaald aan een bank of kredietinstelling van een overeenkomstsluitende Staat uit hoofde van niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde leningen.

Artikel 12 (Royalty's)

Royalty's die afkomstig zijn uit een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar als de uiteindelijk gerechtigde een inwoner van die andere Staat is.

Dit komt overeen met de bepalingen van het dubbelbelastingverdrag tussen België en Rusland van 1995 en met de bepalingen van het OESO-modelverdrag en van het Belgisch standaardmodel.

Artikel 16 (Artiesten en sportbeoefenaars)

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Inkomsten verkregen door inwoners van een overeenkomstsluitende Staat uit persoonlijke werkzaamheden die worden verricht als zijnde artiest of sportbeoefenaar mogen in de Staat worden belast waar die werkzaamheden worden uitgevoerd.

Ook indien die inkomsten door een derde worden ontvangen mogen deze inkomsten worden belast in de Staat waar de werkzaamheden werden uitgevoerd.

De bovenstaande bepalingen gelden echter niet wanneer deze werkzaamheden voor een wezenlijk deel gefinancierd worden uit openbare middelen afkomstig van de andere overeenkomstsluitende Staat. In dit laatste geval, zijn de betrokken inkomsten slechts in die andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar.

Artikel 17 (Pensioenen)

In afwijking van het OESO-modelverdrag, maar overeenkomstig de gebruikelijke verdragspraktijk van België, voorziet de Overeenkomst, net zoals het dubbelbelastingverdrag tussen België en Rusland van 1995, in een heffingsbevoegdheid van de bronstaat voor pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de private sector (cf. paragraaf 1).

De bronstaat is ook gerechtigd belasting te heffen op sommen die worden betaald ter uitvoering van de socialezekerheidswetgeving van die Staat of in het kader van een algemeen stelsel dat door die Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen van zijn socialezekerheidswetgeving (cf. paragraaf 2). Rekening houdend met de huidige interne wetgeving, verstaat men in België onder « sommen die worden betaald in het kader van een algemeen stelsel dat door die Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin zijn sociale zekerheidswetgeving voorziet » de inkomsten zoals bedoeld in artikel 34, § 1, 2°, b) en c), 2^obis en 3° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92), dit wil zeggen:

- inkomsten betaald ter zake van aanvullende pensioenen die binnen de toepassingsfeer vallen van de zogenaamde wet Vandenbroucke van 28 april 2003¹;
- aanvullende pensioenen voor zelfstandigen zoals bedoeld in titel II, hoofdstuk I, afdeling 4 van de programmawet van 24 december 2002²;
- aanvullende pensioenen voor bedrijfsleiders zoals bedoeld in titel 4 van de wet houdende diverse bepalingen van 15 mei 2014³;
- inkomsten uit pensioensparen.

In paragraaf 3 wordt de bronstaat gedefinieerd. Pensioenen en soortgelijke beloningen worden geacht afkomstig te zijn uit België indien bijdragen betaald aan een pensioenstelsel of bijdragen betaald ter uitvoering van de sociale zekerheidswetgeving in België aanleiding hebben gegeven tot een belastingverlaging.

¹ Belgisch Staatsblad van 15 mei 2003.

² Belgisch Staatsblad van 31 december 2002.

³ Belgisch Staatsblad van 19 juni 2014.

Artikel 20 (Andere inkomsten)

Alle andere bestanddelen van inkomen afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat die niet worden geïncasseerd in één van voorgaande artikelen van de Overeenkomst mogen in die Staat worden belast.

Artikel 22, (Vermijden van dubbele belasting) en punten 7,8 en 9 van het Protocol

Rusland past de verrekeningsmethode toe voor het vermijden van dubbele belasting. De verschuldigde Russische belasting op inkomsten of vermogensbestanddelen die ingevolge de Overeenkomst in België mogen worden belast wordt verminderd met de betaalde Belgische belastingen op die inkomsten of vermogensbestanddelen. Die vermindering mag echter het bedrag niet overschrijden van de Russische belasting dat kan worden toegerekend op die inkomsten of vermogensbestanddelen.

De gebruikelijke regels voor het vermijden van dubbele belasting in België zijn van toepassing.

a) Vrijstelling met progressievoorbehoud (paragraaf 2, a))

Inkomsten (niet zijnde dividenden, interest of royalty's) of vermogensbestanddelen die ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst in Rusland zijn belast, worden in België vrijgesteld met progressievoorbehoud.

Voor een invulling van het begrip "**belast**" kan verwezen worden naar de administratieve circulaire AFZ nr. 4/2010 d.d. 06 april 2010 (addendum bij de circulaire AOIF nr. Ci.R9.Div/577.956 d.d. 11 mei 2006). Een inkomens- of vermogensbestanddeel wordt geacht te zijn belast geweest in Rusland wanneer dat inkomens- of vermogensbestanddeel in Rusland aan een belastingstelsel is onderworpen dat normaal van toepassing is op dat inkomens- of vermogensbestanddeel overeenkomstig de Russische belastingwetgeving.

De Overeenkomst laat toe dat België de aanvullende gemeente- en agglomeratiebelastingen berekent op de uit Rusland afkomstige beroepsinkomsten die in België vrijgesteld zijn van belasting op grond van de Overeenkomst, en dit niettegenstaande elke andere bepaling van de Overeenkomst. Die aanvullende belastingen worden berekend alsof de beroepsinkomsten uit Russische bron inkomsten uit Belgische bron zouden zijn.

b) Hybride entiteiten (paragraaf 2, b))

Overeenkomstig het Belgisch standaardmodel is in de Overeenkomst bepaald dat België vrijstelling verleent voor inkomsten die overeenkomstig de Belgische wetgeving als dividenden worden beschouwd en die door een inwoner van België worden behaald uit een deelneming in een entiteit met plaats van werkelijke leiding in Rusland, maar die niet als dusdanig in Rusland wordt belast (fiscale transparante entiteit). De vrijstelling wordt verleend op voorwaarde dat de inwoner van België, naar rato van zijn deelneming in zulke entiteit, door Rusland is belast op de inkomsten waaruit de inkomsten zijn betaald die overeenkomstig de Belgische wetgeving als dividenden worden beschouwd. De vrijstelling is beperkt tot de inkomsten die zijn verkregen na aftrek van de kosten die in België of elders zijn gemaakt en die betrekking hebben op het beheer van de deelneming in de entiteit.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

c) Vermijden van dubbele belasting op dividenden (paragraaf 2, c) en d))

De Overeenkomst bepaalt in de eerste plaats dat dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Rusland in België worden vrijgesteld op de voorwaarden en binnen de grenzen van het stelsel van de "definitief belaste inkomsten" (DBI) (cf. paragraaf 2, c)).

Dividenden die niet in aanmerking komen voor de hierboven vermelde vrijstelling kunnen toch worden vrijgesteld van vennootschapsbelasting doch enkel indien de uitkerende Russische vennootschap daadwerkelijk betrokken is bij de actieve uitoefening van een bedrijf in Rusland en voor zover de dividenden worden betaald uit inkomsten die worden voorgebracht door deze actieve uitoefening. In dat geval wordt de vrijstelling toegekend op de voorwaarden en binnen de grenzen van de DBI-regeling, met uitzondering van de bepalingen van deze regeling die betrekking hebben op het belastingregime van de Russische uitkerende vennootschap of van de inkomsten waaruit de dividenden worden betaald (cf. paragraaf 2, d)).

Een Russische vennootschap wordt niet geacht daadwerkelijk betrokken te zijn bij de actieve uitoefening van een bedrijf in Rusland wanneer die vennootschap een beleggingsvennootschap, een financieringsvennootschap (niet zijnde een bank) of een thesaurievennootschap is, of wanneer zulke vennootschap een beleggingsportefeuille bezit, of een auteursrecht, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, die in totaal meer dan een derde van de activa van de vennootschap vertegenwoordigen en dat bezit geen deel uitmaakt van de actieve uitoefening van een bedrijf.

d) Forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting (paragraaf 2, e))

Interest en royalty's afkomstig uit Rusland geven aanleiding tot de verrekening van een forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting onder de voorwaarden en binnen de grenzen voorzien in de Belgische wetgeving.

e) Aftrek van buitenlandse verliezen (paragraaf 2, f))

De nieuwe Overeenkomst bevat de gebruikelijke bepaling ter voorkoming van dubbele aftrek van verliezen van buitenlandse vaste inrichtingen.

Artikel 23 (Non-discriminatie) en punt 3 van het Protocol

In afwijking van het Belgische standaardmodel werd geen bepaling opgenomen die de bijdragen van een natuurlijk persoon die werkzaam is in een overeenkomstsluitende Staat aan een pensioenstelsel van de andere overeenkomstsluitende Staat aan dezelfde voorwaarden onderwerpt alsof die bijdragen zouden gedaan zijn aan een pensioenstelsel van de eerstgenoemde Staat.

Desalniettemin is onder punt 3 van het Protocol een clause opgenomen die bepaalt dat indien Rusland na de ondertekening van deze Overeenkomst in een dubbelbelastingverdrag met een derde Staat dergelijke bepaling zou opnemen, de in het Protocol opgenomen bepaling automatisch toepassing zal vinden tussen België en Rusland vanaf de datum dat het dubbelbelastingverdrag tussen Rusland en die derde Staat uitwerking heeft. Op het moment van de opmaak van deze memorie had Rusland nog geen dergelijke bepaling opgenomen in enig dubbelbelastingverdrag.

Artikel 24 (Regeling voor onderling overleg) en punt 4 van het Protocol

In afwijking van het OESO-Model is geen arbitrageclausule opgenomen in de Overeenkomst. Er is daarentegen overeengekomen dat, indien Rusland op een tijdstip na de ondertekening van de Overeenkomst een dergelijke clausule zou opnemen in een dubbelbelastingverdrag met een andere Staat, de in punt 4 van het Protocol opgenomen arbitrageclausule automatisch toepassing zal vinden tussen België en Rusland en dit vanaf de datum dat het dubbelbelastingverdrag tussen Rusland en die derde Staat uitwerking heeft.

Artikel 25 (Uitwisseling van inlichtingen)

Het artikel inzake de uitwisseling van inlichtingen opgenomen in de Overeenkomst is volledig in overeenstemming met de internationale standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen voor belastingdoeleinden. Aldus kunnen Rusland en België fiscale gegevens uitwisselen, inclusief gegevens in het bezit van financiële instellingen, die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing van de Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving. Het materieel toepassingsgebied van dit artikel strekt zich uit tot alle belastingen die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

De Overeenkomst laat toe dat België de ontvangen gegevens eveneens gebruikt voor andere dan fiscale doeleinden, doch enkel wanneer dergelijk gebruik wordt toegelaten door de Belgische en Russische wetgeving en mits goedkeuring door de Russische bevoegde autoriteit.

De uitwisseling van fiscale inlichtingen zoals dit is geregeld door dit artikel kan zowel gebeuren op verzoek als op automatische of spontane wijze. Vooraleer inlichtingen op automatische wijze kunnen worden uitgewisseld dienen de bevoegde autoriteiten zich echter akkoord te verklaren over de reikwijdte en de modaliteiten van dergelijke uitwisseling. Inzake de automatische uitwisseling van financiële gegevens gebeurde dit door het sluiten van een multilateraal (administratief) akkoord bij de Multilaterale overeenkomst inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden. Rusland heeft dit multilateraal (administratief) akkoord ondertekend op 12 mei 2016 en heeft zich hierbij geëngageerd om vanaf september 2018 financiële gegevens op automatische wijze uit te wisselen.

Artikel 26 (Bijstand voor de invordering van belastingen)

De invorderingsbijstand is van toepassing op alle belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

Hoewel de werkingssfeer van de Overeenkomst de belastingen omvat die worden geheven ten behoeve van verschillende beleidsniveaus (Federaal, Gewest, Gemeenschap) zal de communicatie met Rusland via een enkel (centraal) contactpunt verlopen. De organisatie en concrete werking van dat contactpunt en de samenwerking tussen dit contactpunt en de verschillende betrokken beleidsniveaus zijn het onderwerp van een samenwerkingsakkoord (Samenwerkingsakkoord van 26 februari 2014, B.S. van 24 april 2014). Dat samenwerkingsakkoord heeft betrekking op de invorderingsbijstand niet alleen in het kader van een bilateraal verdrag maar ook in het kader van richtlijn 2010/24/EU betreffende de administratieve samenwerking op fiscaal gebied alsmede in het kader van het multilateraal

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa.

Artikel 27 (Beperking van de voordelen)

Een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zal niet kunnen genieten van de voordelen die voorzien worden in de Overeenkomst wanneer het belangrijkste doel of een van de belangrijkste doelen van die inwoner of van een persoon die met die inwoner is verbonden erin bestond de voordelen van de Overeenkomst te krijgen.

X

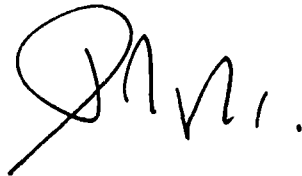
X

X

De Regering is van oordeel dat de Overeenkomst die aan uw instemming wordt voorgelegd een toereikende oplossing biedt voor de problemen inzake dubbele belasting die tussen België en Rusland bestaan of die in de toekomst tussen de twee Staten zouden kunnen optreden. De Overeenkomst is dus een instrument dat ertoe kan bijdragen de economische betrekkingen tussen België en Rusland te intensifiëren.

De Regering stelt u derhalve voor deze Overeenkomst spoedig goed te keuren opdat zij zo vlug mogelijk in werking zou kunnen treden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

De Minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

PROJET DE LOI

Portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la Fédération de Russie tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et au Protocole, faits à Bruxelles le 19 mai 2015.

EXPOSE DES MOTIFS

Mesdames, Messieurs,

Le Gouvernement soumet aujourd'hui à votre assentiment la Convention entre le Royaume de Belgique et la Fédération de Russie tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et le Protocole, faits à Bruxelles le 19 mai 2015 (ci-après "la Convention").

Conformément à la décision adoptée par la Conférence Interministérielle "Politique étrangère" du 18 mai 2011, il s'agit d'un traité à caractère mixte (Etat fédéral/Communautés/Régions).

Vous trouverez ci-après l'analyse des dispositions techniques de la Convention, précédée d'une brève description du contexte politique et économique général qui a entouré sa conclusion et du contexte juridique européen dans lequel elle s'inscrit.

A. Contexte politique et économique

Lors d'une visite à Moscou en 2007 de Messieurs Verhofstadt et Reynders, alors Premier Ministre et Ministre des Finances, la décision a été prise de réviser la Convention préventive de la double imposition du 16 juin 1995 entre la Belgique et la Fédération de Russie. Les négociations qui s'en sont suivies ont eu lieu entre 2008 et 2012 et ont abouti à la présente Convention.

La Russie a une superficie totale d'environ 17 millions de km² et compte plus de 140 millions d'habitants. La Russie est membre de l'ONU et membre permanent du Conseil de sécurité. Elle faisait également partie du G8 dont elle est exclue depuis la crise de Crimée.

Le PIB de la Russie était de 1575 milliards d'euros en 2013, ce qui représente un PIB par habitant de 10.967 euros. Toutefois, ces dernières années, l'économie de la Russie régresse. Ceci est dû, entre autres, aux sanctions occidentales combinées à une inflation croissante, un rouble qui s'affaiblit et une augmentation des taux d'intérêt. La forte chute des prix du pétrole a également entraîné un affaiblissement de l'économie russe. Pour faire face à ces défis économiques, la Russie est, d'une part, à la recherche de nouveaux partenaires commerciaux (principalement situés en Asie) et, d'autre part, elle encourage la production nationale afin d'être moins dépendante des importations. A terme, cette stratégie devrait mener à un développement de la capacité de production russe.

Malgré l'amointrissement, ces dernières années, des relations entre l'Union européenne et la Russie, la Russie reste un des principaux partenaires commerciaux de la Belgique. En 2014, les exportations belges vers la Russie atteignaient encore un peu plus de 4 milliards d'euros (-20% par rapport à 2013) et les importations en provenance de la Russie, encore un

peu plus de 10 milliards d'euros (+5% par rapport à 2013). Les principaux produits d'exportation belges sont les produits chimiques (35 %), les machines et outils (16 %) et les produits en matière plastique (10 %). Les principaux produits d'importation en provenance de la Russie sont les produits minéraux (principalement le pétrole - 56%), les pierres et métaux précieux (25%) et les métaux non-précieux (9%).

En outre, de nombreuses multinationales belges ont fait d'importants investissements en Russie ou prévoient d'y réaliser de nouveaux investissements. Ces investissements se situent principalement dans les régions autour de Moscou, Saint-Petersbourg, Nijni-Novgorod, Smolensk, Tver et Iekaterinbourg.

B. Contexte juridique européen

Les Etats membres ont conservé leurs compétences fiscales à l'égard des impôts directs, même si l'Union européenne dispose d'une compétence concurrente de principe en vertu de l'article 115 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE). Le Conseil, statuant à l'unanimité, arrête, en effet, des directives pour le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des Etats membres qui ont une incidence directe sur l'établissement ou le fonctionnement du marché commun. Jusqu'à présent, cette compétence concurrente n'a été mise en œuvre que de manière très limitée et dans des domaines limités.

Dans le domaine de l'assistance administrative aux fins de l'établissement des impôts sur les revenus, le Conseil de l'Union européenne a adopté diverses directives. Ces directives n'intéressent que les opérations entre résidents d'Etats membres différents. Les relations entre Etats membres et Etats tiers ne sont donc que peu concernées.

La directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE organise l'échange entre les Etats membres des informations vraisemblablement pertinentes pour l'administration et l'application de leur législation fiscale interne. Cette directive, entrée en vigueur le 11 mars 2011, remplace la directive 77/799/CEE en intégrant le standard international d'échange de renseignements fiscaux élaboré par l'OCDE.

Le champ d'application matériel de cette directive a été élargi par les directives 2014/107/UE du 9 décembre 2014 et 2015/2376 du 8 décembre 2015, qui prévoient l'échange automatique d'informations financières et l'échange automatique des décisions fiscales en matière transfrontalière. Ceci a conduit à l'abrogation de la directive 2003/48/CE du 3 juin 2003. L'échange automatique de renseignements qui était prévu par cette dernière directive est en effet également couvert par la directive 2014/107/UE.

La directive 2011/16/UE comporte un chapitre relatif aux relations avec les pays tiers. En vertu des dispositions de l'article 24 de cette directive, des informations reçues d'un pays tiers peuvent — pour autant qu'un accord avec ce pays tiers l'autorise — être transmises à d'autres Etats membres de l'Union européenne auxquels ces informations peuvent être utiles. Inversement, des informations reçues d'un autre Etat membre peuvent, à certaines conditions, être transmises à un pays tiers. Il est expressément stipulé à l'article premier de la directive que celle-ci ne porte pas atteinte à l'exécution de toute obligation des Etats membres quant à une coopération administrative plus étendue qui résulterait d'autres instruments juridiques, y compris d'éventuels accords bilatéraux ou multilatéraux.

La Commission européenne a adopté le 28 avril 2009 une communication dans laquelle sont recensées les mesures que les Etats membres devraient prendre pour promouvoir la "bonne

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

gouvernance" dans le domaine fiscal (c'est-à-dire améliorer la transparence et l'échange d'informations et progresser sur la voie de la concurrence loyale en matière fiscale). Elle invite notamment les Etats membres à opter, dans le cadre de leurs relations bilatérales, pour une approche conforme aux principes de bonne gouvernance.

Dans le contexte juridique européen actuel, la Belgique conserve par conséquent la compétence de conclure des conventions destinées à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et à renforcer la coopération administrative en matière fiscale. En outre, les dispositions de la Convention, qui a été conclue dans le cadre de cette compétence, tiennent compte des obligations imposées à la Belgique par les directives européennes précitées. Les dispositions de la Convention sont conformes aux principes de bonne gouvernance prônés par la Commission.

C. Impact socio-économique

Il est difficile d'évaluer précisément l'impact qu'aura la présente Convention sur le plan socio-économique. Cette Convention a en effet pour but de renforcer les relations économiques entre la Belgique et la Russie. La Convention vise à offrir un meilleur climat pour les investisseurs belges en Russie et aussi à rendre la Belgique plus attractive pour les investisseurs russes. En outre, la Convention contient certaines dispositions visant à prévenir la fraude fiscale. Celles-ci visent à ce que la Convention ne soit pas utilisée de manière abusive par différents acteurs pour éviter certains impôts sur les revenus.

D. Dispositions techniques

Les dispositions de la Convention sont en grande partie inspirées de celles du modèle standard belge et du Modèle de convention fiscale élaboré par l'OCDE (ci-après "le Modèle OCDE"). Les principales dispositions de la Convention sont brièvement commentées ci-après.

A cet égard, on notera que, dans le cadre du projet OCDE/G20 qui est centré sur la lutte contre l'érosion de la base d'imposition et le transfert des bénéfices ("Base Erosion or Profit Shifting", ou "BEPS" en abrégé), un certain nombre de nouvelles dispositions conventionnelles ont été élaborées. Certaines de ces dispositions constituent un standard minimum et, en tant que telles, elles seront reprises dans le futur Modèle OCDE.

Durant la période où la Convention a été négociée (2008-2012), les résultats du projet OECD/G20 n'étaient toutefois pas encore connus. Pour cette raison, les dispositions conventionnelles qui, dans le cadre du projet BEPS, constituent un standard minimum et qui se rapportent aux conventions générales préventives de la double imposition, n'ont donc pu être reprises dans la Convention.

Cependant, tant la Belgique, en tant qu'Etat membre de l'OCDE, que la Fédération de Russie, en tant que membre du G20, se sont formellement engagées à mettre en œuvre ces standards minima, également au niveau des conventions préventives de la double imposition.

Dans ce contexte, il convient de mentionner les négociations multilatérales qui ont débuté à la fin de 2015. Ces négociations s'achèveront normalement fin 2016 et conduiront à l'élaboration d'une convention multilatérale qui vise à intégrer les standards minima, ainsi que, éventuellement, les autres recommandations issues du projet BEPS dans les conventions bilatérales préventives de la double imposition des Etats participants. La Belgique ainsi que la Fédération de Russie prennent part à ces négociations. Compte tenu

de l'engagement précité de la Belgique et de la Fédération de Russie, on peut donc s'attendre à ce que la présente Convention soit rendue conforme aux recommandations du projet BEPS.

Article 2 (Impôts visés)

En ce qui concerne la Belgique, la Convention s'applique à l'impôt des personnes physiques, l'impôt des sociétés, l'impôt des personnes morales et l'impôt des non-résidents, y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes.

En ce qui concerne la Russie, la Convention s'applique à l'impôt sur les bénéfices des organisations, l'impôt sur le revenu des personnes physiques, l'impôt sur la fortune des entreprises et l'impôt sur la fortune des personnes physiques.

Article 3 (Définitions générales)

- Définition de l'"autorité compétente" (paragraphe 1, h), (ii) : étant donné le caractère mixte de la Convention, il est précisé que l'autorité compétente belge est, selon le cas, le Ministre des Finances du Gouvernement fédéral et/ou du Gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant autorisé.
- Définition des "fonds de pension" (paragraphe 1, k): étant donné que la Convention prévoit certains avantages en faveur des fonds de pension, cette notion est définie plus précisément. Selon cette définition, un fonds de pension est toute personne qui est établie dans un Etat contractant et qui est gérée pour administrer ou fournir des prestations de retraite. Les fonds de pension doivent en outre:
 - o en ce qui concerne la Belgique, être contrôlés par l'Autorité des services et marchés financiers (FSMA) ou la Banque Nationale de Belgique, ou être inscrits auprès de l'administration fiscale belge; ou
 - o en ce qui concerne la Russie, être une entité constituée conformément à la législation russe sur les fonds de pension.

En ce qui concerne la Belgique, l'expression "fonds de pension" désigne donc notamment les institutions de retraite professionnelle visées par la loi du 27 octobre 2006 relative au contrôle des institutions de retraite professionnelle.

Article 5 (Etablissement stable)

L'article relatif à l'établissement stable est conforme au Modèle OCDE. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse 12 mois.

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

Article 6 (Revenus immobiliers)

Le paragraphe 5 de l'article 6 de la Convention stipule que les revenus provenant de fonds communs de placement fiscalement transparents constitués dans un Etat contractant principalement afin d'investir dans des biens immobiliers situés dans cet Etat, sont imposables dans cet Etat.

Cette disposition est introduite pour éviter des problèmes d'interprétation qui peuvent se présenter au sujet de tels revenus.

Article 8 (Transport international)

Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

L'article s'applique également aux revenus provenant du transport ferroviaire ou routier, comme c'était déjà le cas pour la Convention entre la Belgique et la Russie du 16 Juillet 1995.

Le paragraphe 2 stipule explicitement que les bénéfices provenant de la location de navires et d'aéronefs tout armés et équipés constituent également des bénéfices provenant de l'exploitation de navires et aéronefs.

Les bénéfices tirés de la location coque nue de navires et aéronefs ou de conteneurs ne constituent des bénéfices provenant de l'exploitation de navires et d'aéronefs que lorsque ces activités sont accessoires pour l'entreprise de transport en trafic international. Lorsque ces activités constituent l'activité principale de l'entreprise, ce sont les dispositions de l'article 7 qui s'appliquent.

Article 9 (Entreprises associées)

Comme dans le Modèle de convention de l'OCDE, cet article comprend un paragraphe qui oblige un Etat contractant à procéder à un ajustement corrélatif des bénéfices lorsque l'autre Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet autre Etat contractant – et impose en conséquence – des bénéfices sur lesquels une entreprise du premier Etat contractant a été imposée, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par la première entreprise si elle avait été indépendante.

Le paragraphe 3 stipule qu'un Etat contractant ne doit pas procéder à un ajustement corrélatif des bénéfices de son entreprise locale lorsque l'ajustement initial des bénéfices concerne un cas de fraude ou de manquement volontaire.

Article 10 (Dividendes)

La convention prévoit une retenue à la source maximale de 15% du montant brut des dividendes qu'un résident de l'un des Etats contractants (qui est le bénéficiaire effectif des dividendes) reçoit de sources situées dans l'autre Etat contractant.

La retenue à la source est toutefois limitée à:

- 0% si le bénéficiaire effectif est un fonds de pension (sauf si ces dividendes sont tirés de l'exercice d'une activité d'entreprise par ce fonds de pension);
- 5% si le bénéficiaire effectif est une société de l'autre Etat contractant qui détient, pendant une période ininterrompue d'au moins douze mois, des actions qui représentent directement au moins 10 pour cent du capital de la société distributrice et si la valeur de ces actions s'élève à au moins 80.000 euros ou l'équivalent en roubles.

La convention préventive de la double imposition entre la Belgique et la Russie de 1995 prévoyait une retenue à la source maximale de 10%, sans exemptions.

Article 11 (Intérêts)

La Convention prévoit une retenue à la source maximale de 10% du montant brut des intérêts qu'un résident d'un Etat contractant reçoit de sources situées dans l'autre Etat contractant.

La Convention prévoit toutefois une exemption de la retenue à la source dans les cas suivants:

- intérêts d'un prêt ou d'un crédit consenti par une entreprise d'un Etat contractant à une entreprise de l'autre Etat contractant;
- intérêts payés à un fonds de pension (sauf si ces intérêts sont tirés de l'exercice d'une activité d'entreprise par ce fonds de pension);
- intérêts payés à l'autre Etat contractant, ou à l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

La convention préventive de la double imposition entre la Belgique et la Russie de 1995 prévoyait une retenue à la source maximale de 10 % et des exemptions pour les intérêts payés à un Etat contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, les intérêts payés à une entreprise en raison d'un prêt garanti ou assuré par un Etat contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, et les intérêts payés à une banque ou un établissement de crédit d'un Etat contractant en raison de prêts non représentés par des titres au porteur.

Article 12 (Redevances)

Les redevances qui proviennent d'un Etat contractant ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si le bénéficiaire effectif est un résident de cet autre Etat.

Ceci correspond aux dispositions de la convention préventive de la double imposition entre la Belgique et la Russie de 1995 et à celles du Modèle de convention de l'OCDE et du Modèle standard belge.

Article 16 (Artistes et sportifs)

Les revenus que les résidents d'un Etat contractant tirent de leurs activités personnelles exercées en tant qu'artiste ou sportif, sont imposables dans l'Etat où les activités sont exercées.

Lorsque ces revenus sont perçus par une tierce personne, ils sont également imposables dans l'Etat où les activités sont exercées.

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

Toutefois, ces dispositions ne s'appliquent pas lorsque les activités sont financées, pour une large part, au moyen de fonds publics provenant de l'autre Etat contractant. Dans ce cas, les revenus en question ne sont imposables que dans cet autre Etat.

Article 17 (Pensions)

Par dérogation au modèle de convention OCDE, mais conformément à la pratique conventionnelle usuelle de la Belgique, la Convention prévoit, tout comme la convention préventive de la double imposition entre la Belgique et la Russie de 1995, d'accorder le pouvoir d'imposition à l'état de la source pour les pensions et autres rémunérations similaires, payées au titre d'un emploi salarié antérieur exercé dans le secteur privé (cf. paragraphe 1).

L'état de la source est également autorisé à imposer des sommes payées en exécution de la législation sociale de cet Etat ou en vertu d'un régime général organisé par cet Etat en vue de compléter les avantages prévus par cette législation sociale (cf. paragraphe 2). En Belgique, tenant compte de la législation interne actuellement en vigueur, on entend par « sommes payées en exécution d'un régime général organisé par cet Etat en vue de compléter les avantages prévus par sa législation sociale » les revenus visés à l'article 34, § 1er, 2°, b) et c), 2^obis et 3° du Code des impôts sur les revenus 1992 (CIR 92), c'est-à-dire:

- les revenus payés au titre de pensions complémentaires entrant dans le champ d'application de la loi dite Vandenbroucke du 28 avril 2003 ¹ ;
- les pensions complémentaires des indépendants visées au titre II, chapitre I, section 4 de la loi-programme du 24 décembre 2002 ² ;
- les pensions complémentaires pour les dirigeants d'entreprise visées au titre 4 de la loi du 15 mai 2014 portant des dispositions diverses ³ ;
- les revenus provenant de l'épargne pension.

Le paragraphe 3 contient une définition de l'état de la source. Les pensions et autres rémunérations similaires sont considérées comme provenant de la Belgique lorsque des cotisations payées à un régime de pension ou des cotisations payées en exécution de la législation sociale ont donné lieu en Belgique à une réduction d'impôt.

Article 20 (Autres revenus)

Tous les autres éléments de revenu qui proviennent d'un Etat contractant et qui ne sont pas traités dans l'un des articles précédents de la Convention sont imposables dans cet Etat.

Article 22 (Elimination de la double imposition) et points 7,8 et 9 du Protocole

La Russie élimine la double imposition par la méthode de l'imputation. Les impôts belges payés sur les revenus ou éléments de fortune imposables en Belgique conformément à la Convention sont imputés sur l'impôt russe dû sur ces revenus ou éléments de fortune. Cette déduction ne peut toutefois excéder le montant de l'impôt russe afférent à ces revenus ou éléments de fortune.

¹ Moniteur belge du 15 mai 2003.

² Moniteur belge du 31 décembre 2002.

³ Moniteur belge du 19 juin 2014.

Les règles habituelles visant à éviter la double imposition en Belgique sont applicables.

a) Exonération sous réserve de progressivité (paragraphe 2, a))

Les revenus (autres que dividendes, intérêts ou redevances) ou éléments de fortune qui sont imposés en Russie conformément aux dispositions de la Convention sont exemptés sous réserve de progressivité en Belgique.

Concernant la définition du terme « **imposé** », on se référera à la circulaire administrative AAF n° 4/2010 du 06 avril 2010 (addendum à la circulaire AFER n° Ci. R9.Div/577.956 du 11 mai 2006). Un élément de revenu ou de fortune est considéré comme imposé en Russie lorsque cet élément de revenu ou de fortune est soumis en Russie au régime fiscal qui lui est normalement applicable en vertu de la législation fiscale russe.

La Convention autorise la Belgique à calculer les taxes additionnelles des communes et agglomérations sur les revenus professionnels de source russe qui sont exemptés de l'impôt en Belgique en vertu de la Convention, et ce nonobstant toute autre disposition de la Convention. Ces taxes additionnelles sont calculées comme si les revenus professionnels de source russe étaient des revenus de source belge.

b) Entités hybrides (paragraphe 2, b))

Conformément au modèle standard belge, la Convention prévoit que la Belgique accorde également une exemption pour les revenus qui sont considérés comme des dividendes en vertu de la législation belge, et qu'un résident de la Belgique reçoit au titre d'une participation dans une entité qui a son siège de direction effective en Russie mais qui n'y est pas imposée en tant que telle (entité fiscalement transparente). L'exemption est accordée à condition que le résident de la Belgique ait été imposé en Russie, proportionnellement à sa participation dans cette entité, sur les revenus servant au paiement des revenus considérés comme des dividendes en vertu de la législation belge. L'exemption est limitée aux revenus perçus après déduction des frais exposés, en Belgique ou ailleurs, se rapportant à la gestion de la participation dans l'entité.

c) Prévention de la double imposition sur les dividendes (paragraphe 2, c) et d))

La Convention prévoit en premier lieu que les dividendes qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de la Russie sont exemptés en Belgique aux conditions et dans les limites du régime des "revenus définitivement taxés" (RDT) (cf. paragraphe 2, c)).

Les dividendes qui ne sont pas pris en considération pour l'exemption mentionnée ci-dessus peuvent néanmoins être exemptés de l'impôt des sociétés, mais seulement si la société russe distributrice exerce activement en Russie une activité d'entreprise effective et dans la mesure où les dividendes sont payés au moyen de revenus générés par cette activité. Dans ce cas, l'exemption est accordée aux conditions et dans les limites du régime RDT, à l'exception des dispositions de ce régime relatives au régime fiscal de la société distributrice russe ou des revenus qui servent au paiement des dividendes (cf. paragraphe 2, d)).

Une société russe n'est pas considérée comme exerçant activement en Russie une activité d'entreprise effective lorsque cette société est une société d'investissement, une société de financement (autre qu'une banque) ou une société de trésorerie ou

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

lorsque cette société détient un investissement de portefeuille ou un droit d'auteur, un brevet, une marque de fabrique ou de commerce, un dessin, un modèle, un plan, une formule ou un procédé secrets représentant au total plus du tiers de ses actifs et que cette détention ne fait pas partie de l'exercice actif d'une activité d'entreprise.

d) Quotité forfaitaire d'impôt étranger (paragraphe 2, e))

Les intérêts et redevances provenant de Russie donnent lieu à l'imputation d'une quotité forfaitaire d'impôt étranger aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge.

e) Déduction des pertes étrangères (paragraphe 2, f))

La nouvelle Convention contient la disposition habituelle destinée à prévenir la double déduction des pertes des établissements stables étrangers.

Article 23 (Non-Discrimination) et point 3 du Protocole

A la différence du modèle standard belge, la Convention ne contient pas de disposition soumettant les cotisations versées, par une personne physique qui exerce des activités dans un Etat contractant, à un régime de retraite de l'autre Etat contractant aux mêmes conditions que si ces cotisations avaient été versées à un régime de retraite du premier Etat.

Néanmoins, une clause stipule, au point 3 du protocole, que si, après la signature de la présente Convention, la Russie devait inclure une telle disposition dans une convention préventive de la double imposition avec un Etat tiers, la disposition reprise dans le protocole s'appliquerait automatiquement entre la Belgique et la Russie à partir de la date à laquelle la convention entre la Russie et cet Etat tiers serait applicable. Au moment de la rédaction du présent exposé, la Russie n'avait pas encore inclus une telle clause dans aucune convention préventive de la double imposition.

Article 24 (Procédure amiable) et point 4 du Protocole

A la différence du Modèle OCDE, la Convention ne contient pas de clause d'arbitrage. Il a cependant été convenu que si, à un moment quelconque après la signature de la Convention, la Russie devait inclure une telle clause dans une convention préventive de la double imposition avec un autre Etat, la clause d'arbitrage reprise au point 4 du Protocole s'appliquerait automatiquement entre la Belgique et la Russie à partir de la date à laquelle la convention entre la Russie et cet Etat tiers serait applicable.

Article 25 (Echange de renseignements)

L'article en matière d'échanges de renseignements repris dans la Convention est totalement conforme au standard international sur la transparence et l'échange de renseignements en matière fiscale. Dès lors, la Russie et la Belgique peuvent échanger des renseignements fiscaux, y compris des renseignements détenus par des institutions financières, qui sont vraisemblablement pertinents pour l'application de la Convention, ou pour l'administration ou l'application de la législation interne. Le champ d'application matériel de cet article s'étend à tous les impôts perçus par ou pour le compte des Etats contractants ou de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales.

La Convention autorise la Belgique à utiliser les renseignements reçus à d'autres fins que fiscales, mais seulement lorsque la législation belge et russe autorise une telle utilisation et sous réserve de l'approbation par l'autorité compétente russe.

L'échange de renseignements fiscaux, tel que prévu par le présent article, peut se faire aussi bien sur demande que de manière automatique ou spontanée. Avant de pouvoir échanger des renseignements de manière automatique, les autorités compétentes doivent toutefois s'accorder sur l'étendue et les modalités d'un tel échange. En ce qui concerne l'échange automatique des renseignements financiers, cela a été fait par la conclusion d'un accord multilatéral (administratif) dans le cadre de la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale. La Russie a signé cet accord (administratif) multilatéral le 12 mai 2016 et s'est engagée à échanger des données de manière automatique à partir de septembre 2018.

Article 26 (Assistance en matière de recouvrement des impôts)

L'assistance au recouvrement s'applique à tous les impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales.

Bien que le champ d'application de la Convention s'étende aux impôts perçus pour le compte de différents niveaux de pouvoir (Fédéral, Communautés et Régions), la communication avec la Russie se fera via un seul point de contact (central). L'organisation et le fonctionnement concret de ce point de contact, ainsi que la collaboration entre ce point de contact et les différents niveaux de pouvoir concernés, font l'objet d'un accord de coopération (Accord de coopération du 26 février 2014, M.B. du 24 avril 2014). Cet accord de coopération porte sur l'assistance au recouvrement non seulement dans le cadre d'un traité bilatéral mais également dans le cadre de la Directive 2010/24/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et dans le cadre de la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe.

Article 27 (Limitation des bénéfices)

Un résident d'un Etat contractant ne pourra bénéficier des avantages prévus dans la Convention si le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de ce résident ou d'une personne liée à ce résident était d'obtenir les avantages de la Convention.

X

X

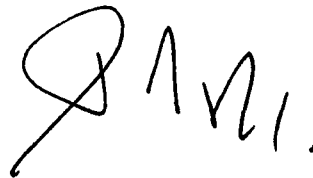
X

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

Le Gouvernement estime que la Convention soumise à votre assentiment offre une solution satisfaisante aux problèmes de double imposition qui existent entre la Belgique et la Russie ou qui pourraient se présenter à l'avenir entre les deux Etats. La Convention est donc un instrument de nature à contribuer au renforcement des relations économiques entre la Belgique et la Russie.

Le Gouvernement vous propose par conséquent d'approuver la présente Convention afin qu'elle puisse entrer en vigueur dans le plus bref délai possible.

Le Ministre des Affaires étrangères,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'D. Reynders'.

Didier REYNDERS

Le Ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

OVEREENKOMST

TUSSEN

HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE RUSSISCHE FEDERATIE

TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING

EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING

INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN

**OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE RUSSISCHE FEDERATIE
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN**

**HET KONINKRIJK BELGIE,
DE VLAAMSE GEMEENSCHAP,
DE FRANSE GEMEENSCHAP,
DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP,
HET VLAAMSE GEWEST,
HET WAALSE GEWEST,
EN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST**

EN

DE RUSSISCHE FEDERATIE,

WENSENDE een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

HOOFDSTUK I. - WERKINGSFEEER VAN DE OVEREENKOMST

Artikel 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven van het gehele inkomen, van het gehele vermogen, of van bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.
3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:
 - a) in Rusland:
 - (i) de belasting naar de winst van organisaties (*tax on profit of organisations*);
 - (ii) de belasting naar het inkomen van natuurlijke personen (*income tax on individuals*);
 - (iii) de belasting naar het vermogen van ondernemingen (*tax on property of enterprises*);
 - (iv) de belasting naar het vermogen van natuurlijke personen (*tax on property of individuals*);(hierna te noemen "Russische belasting");
 - b) in België:
 - (i) de personenbelasting;
 - (ii) de vennootschapsbelasting;
 - (iii) de rechtspersonenbelasting;
 - (iv) de belasting van niet-inwoners;met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen,

(hierna te noemen "Belgische belasting").

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mee die in hun belastingwetten zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II. - BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:
 - a)
 - (i) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent zij het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en het daarboven gelegen luchtruim, alsmede de maritieme zones waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;
 - (ii) betekent de uitdrukking "Rusland" de Russische Federatie; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent zij het grondgebied van de Russische Federatie alsmede de exclusieve economische zone en het continentaal plat waarover de Russische Federatie haar soevereine rechten en haar rechtsmacht uitoefent in overeenstemming met het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, 1982;
 - b) betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat" België of Rusland, al naar het zinsverband vereist;
 - c) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;
 - d) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing in de overeenkomstsluitende Staat waarvan die rechtspersoon of entiteit inwoner is, als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - e) heeft de uitdrukking "onderneming" betrekking op het uitoefenen van eender welk bedrijf;
 - f) betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat" respectievelijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;

- g) betekent de uitdrukking “internationaal verkeer” elk vervoer door een schip of luchtvaartuig of een spoor- of wegvoertuig dat wordt geëxploiteerd door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, behalve indien het schip of luchtvaartuig of het spoor- of wegvoertuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;
- h) betekent de uitdrukking “bevoegde autoriteit”:
 - (i) in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn bevoegde vertegenwoordiger, en
 - (ii) in Rusland, het Ministerie van Financiën of de bevoegde vertegenwoordiger daarvan;
- i) betekent de uitdrukking “onderdaan”, met betrekking tot een overeenkomstsluitende Staat:
 - (i) elke natuurlijke persoon die de nationaliteit of het staatsburgerschap van die overeenkomstsluitende Staat bezit; en
 - (ii) elke rechtspersoon, deelgenootschap (*partnership*) of vereniging waarvan de rechtspositie als zodanig is ontleend aan de wetgeving die in die overeenkomstsluitende Staat van kracht is;
- j) omvat de uitdrukking “uitoefenen van een bedrijf” het uitoefenen van een vrij beroep en het uitoefenen van andere werkzaamheden van zelfstandige aard;
- k) betekent de uitdrukking “pensioenfonds” elke persoon die in een overeenkomstsluitende Staat gevestigd is en:
 - (i) zich voornamelijk bezighoudt:
 - A) met het beheren of het verschaffen van pensioenuitkeringen; of
 - B) met het verwerven van inkomsten ten voordele van één of meer personen die zich bezighouden met het beheren of het verschaffen van pensioenuitkeringen;
 - (ii) en die ofwel:
 - A) wat België betreft, onder toezicht staat van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) of van de Nationale Bank van België of ingeschreven is bij de Belgische belastingadministratie; of
 - B) wat Rusland betreft, een naar de Russische wetgeving inzake pensioenfondsen opgerichte entiteit is;
- l) de uitdrukking “staatkundige onderdelen” betekent, in het geval van Rusland, de entiteiten van de Russische Federatie die als dusdanig in haar wetgeving zijn bepaald.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig tijdstip door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens het recht van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Elke betekenis overeenkomstig het belastingrecht dat in die Staat van toepassing is, heeft voorrang op een betekenis die aan die uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden van die Staat.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en omvat zij eveneens die Staat en elk staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen of ter zake van aldaar gelegen vermogen aan belasting zijn onderworpen.
2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand als volgt geregeld:
 - a) hij wordt geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
 - c) indien hij gewoonlijk verblijft in beide Staten of in geen van beide, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
 - d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.
3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar zijn plaats van werkelijke leiding is gelegen.

Voor de toepassing van deze Overeenkomst is de plaats van werkelijke leiding van elke andere persoon dan een natuurlijke persoon de plaats waar de bedrijfsleiding van die persoon in haar totaliteit wordt waargenomen en waar het hoger toezicht op de werkzaamheden wordt uitgeoefend. De volgende criteria worden onder andere in aanmerking genomen om te bepalen waar de plaats van werkelijke leiding zich bevindt:

- de plaats waar de raad van bestuur of het gelijkaardig orgaan zijn vergaderingen houdt;
- de plaats waar de dagelijkse hogere leiding wordt uitgeoefend;

- de plaats waar de hogere kaderleden hun werkzaamheden uitoefenen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder:
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een filiaal;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats; en
 - f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.
3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur daarvan 12 maanden overschrijdt.
4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een "vaste inrichting" niet aanwezig geacht indien:
 - a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of levering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor opslag, uitstalling of levering;
 - c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inrichtingen in te winnen;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming andere werkzaamheden te verrichten, die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;
 - f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.
6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.
7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of wordt beheerst door een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK III. - BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (daaronder begrepen inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven) mogen in die andere Staat worden belast.
2. De uitdrukking “onroerende goederen” heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, rechten gekend als vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijksdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of het verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming.

5. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op de inkomsten van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die afkomstig zijn uit rechten van deelneming van fiscaal transparante gemeenschappelijke beleggingsfondsen die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn opgericht voornamelijk om te beleggen in in die andere Staat gelegen onroerende goederen.

Artikel 7

Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.
3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting wordt de aftrek toegestaan van kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.
4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.
5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.
6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.
7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Internationaal vervoer

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen of spoor- of wegvoertuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
2. Voor de toepassing van dit artikel omvat winst verkregen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer met name:
 - a) winst uit het verhuren met volledige uitrusting, bemanning en voorraden, van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden gebruikt;
 - b) winst uit het verhuren van onbemande schepen of luchtvaartuigen indien die verhuring een bijkomstige activiteit is voor de onderneming die werkzaam is in internationaal verkeer;
 - c) winst uit het verhuren van laadkisten indien die verhuring een bijkomstige werkzaamheid is voor de onderneming die werkzaam is in internationaal verkeer.
3. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.
4. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9

Afhankelijke ondernemingen

1. Indien
 - a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, of in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of
 - b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, of in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en in het ene en in het andere geval tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt - en dienovereenkomstig belast - ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst winst is die de onderneming van de eerstgenoemde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herzielt die andere Staat op een wijze die hij passend acht, het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.
3. De bepalingen van paragraaf 2 zijn niet van toepassing indien een van de betrokken ondernemingen fraude of moedwillig verzuim pleegt in hun transacties die leiden tot een herziening van de winst overeenkomstig paragraaf 1.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan:
 - a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste twaalf maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 10 percent vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt en dat aandelenbezit ten minste 80.000 euro of de tegenwaarde daarvan in roebel bedraagt;
 - b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van deze paragraaf worden dividenden niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een pensioenfonds is dat inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, op voorwaarde dat zulke dividenden niet voortkomen uit het uitoefenen van een bedrijf door het pensioenfonds of met behulp van een afhankelijke onderneming.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten – zelfs indien zij worden betaald in de vorm van interest – die volgens de belastingwetgeving van de Staat waarvan de betalende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze in de belastingheffing worden betrokken als inkomsten uit aandelen. Deze uitdrukking betekent ook alle betalingen ter zake van rechten van deelneming van fiscaal transparante gemeenschappelijke beleggingsfondsen (niet zijnde die welke vermeld worden in artikel 6 (Inkomsten uit onroerende goederen), paragraaf 5 van de Overeenkomst). De uitdrukking "aandelen" omvat ook certificaten van aandelen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen van de door de vennootschap betaalde dividenden, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting. Die andere Staat mag evenmin de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet uitgedeelde winst van de vennootschap, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.
2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest vrijgesteld in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is indien het gaat om:
 - a) interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan of een krediet dat is verleend door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - b) interest betaald aan een pensioenfonds op voorwaarde dat zulke interest niet afkomstig is uit het uitoefenen van een bedrijf door het pensioenfonds of met behulp van een afhankelijke onderneming;

- c) interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat, aan een van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan of aan een openbare entiteit.
4. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent "inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet boeten voor laattijdige betaling noch interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden wordt beschouwd.
5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan, en die interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting gevestigd is.
7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die andere Staat belastbaar indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is.
2. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of banden gebruikt voor televisie- of radiouitzendingen, van computersoftware, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
4. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de verbintenis uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.
5. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13

Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming), mogen in die andere Staat worden belast.
3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen of van spoor- of wegvoertuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen of spoor- of wegvoertuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
4. Voordelen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2 en 3 zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14

Inkomsten uit een dienstbetrekking

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 15, 17 en 18 zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.
2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstgenoemde Staat belastbaar, indien:
 - a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in enig tijdperk van twaalf maanden, dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
 - b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
 - c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting die de werkgever in de andere Staat heeft.
3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen, verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig, of van een spoor- of wegvoertuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 15

Vennootschapsleiding

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

De voorgaande bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon op wie paragraaf 1 van toepassing is van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of technische, commerciële of financiële aard, en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn dagelijkse werkzaamheid als vennoot in een vennootschap - niet zijnde een vennootschap op aandelen - die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, mogen worden belast overeenkomstig de bepalingen van artikel 14 alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 16

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14 mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.
2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht, niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.
3. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de werkzaamheden die in een overeenkomstsluitende Staat worden verricht voor een wezenlijk deel worden gefinancierd uit de openbare middelen van de andere overeenkomstsluitende Staat of van een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan. In dat geval zijn de inkomsten welke uit die werkzaamheden worden verkregen slechts in die andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar.

Artikel 17

Pensioenen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 18, paragraaf 2, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar. Dergelijke pensioenen en andere soortgelijke beloningen mogen evenwel ook in de andere overeenkomstsluitende Staat worden belast indien zij uit die Staat afkomstig zijn.
2. Sommen die worden betaald ter uitvoering van de socialezekerheidswetgeving van een overeenkomstsluitende Staat of in het kader van een algemeen stelsel dat door die Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin zijn socialezekerheidswetgeving voorziet, mogen in die Staat worden belast.

3. Pensioenen en andere soortgelijke beloningen worden geacht afkomstig te zijn uit een overeenkomstsluitende Staat wanneer de bijdragen die betaald zijn aan een pensioenstelsel of ter uitvoering van de sociale wetgeving in die Staat aanleiding hebben gegeven tot een belastingverlaging.

Artikel 18

Overheidsfuncties

1.
 - a) Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.
 - b) Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die:
 - (i) onderdaan is van die Staat; of
 - (ii) niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.
2.
 - a) Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn pensioenen of andere soortgelijke beloningen die door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, worden betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, slechts in die Staat belastbaar.
 - b) Die pensioenen of andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.
3. De bepalingen van de artikelen 14, 15, 16 en 17 zijn van toepassing op lonen, salarissen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een bedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 19

Studenten

Bedragen die een student of een stagiair die inwoner is, of die onmiddellijk vóór zijn verblijf in een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstgenoemde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 20

Andere inkomsten

Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die afkomstig zijn uit de andere overeenkomstsluitende Staat en die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, mogen in die andere Staat worden belast.

HOOFDSTUK IV. - BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 21

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat bezit en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mag in die andere Staat worden belast.
2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, mag in die andere Staat worden belast.
3. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen of spoor- of wegvoertuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, alsmede uit roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen of spoor- of wegvoertuigen worden gebruikt, is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V. - WIJZE WAAROP DUBBELE BELASTING WORDT VERMEDEN

Artikel 22

Vermijden van dubbele belasting

1. In het geval van dubbele belasting vermijdt Rusland deze dubbele belasting als volgt:

Indien een inwoner van Rusland inkomsten verkrijgt die, of vermogen bezit dat, ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in België mogen worden belast, mag het bedrag van de belasting die in België op die inkomsten of op dat vermogen verschuldigd is in mindering worden gebracht van de in Rusland geheven belasting. De vermindering mag echter het bedrag van de belasting niet overschrijden die in Rusland op die inkomsten of op dat vermogen werd berekend overeenkomstig zijn belastingwetgeving en -reglementering.

2. In het geval van dubbele belasting vermijdt België deze dubbele belasting als volgt:

- a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, of vermogensbestanddelen bezit die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in Rusland zijn belast, stelt België deze inkomsten of deze vermogensbestanddelen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of het overige vermogen van die inwoner te berekenen, mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die vermogensbestanddelen niet waren vrijgesteld.

Niettegenstaande de bepalingen van deze subparagraaf en van elke andere bepaling van deze Overeenkomst houdt België, voor het berekenen van de aanvullende belastingen die worden geheven door de Belgische gemeenten en agglomeraties, rekening met de beroepsinkomsten die in België overeenkomstig deze subparagraaf vrijgesteld zijn van belasting. Die aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België verschuldigd zou zijn indien de desbetreffende beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren behaald.

- b) De vrijstelling waarin subparagraaf a) voorziet, wordt eveneens verleend met betrekking tot inkomsten die overeenkomstig de Belgische wetgeving als dividenden worden behandeld en die door een inwoner van België worden behaald uit een deelneming in een entiteit waarvan de plaats van de werkelijke leiding gelegen is in Rusland, wanneer die entiteit niet als dusdanig werd belast door Rusland, op voorwaarde dat de inwoner van België, naar rata van zijn deelneming in zulke entiteit, door Rusland is belast op de inkomsten waaruit de inkomsten die overeenkomstig de Belgische wetgeving als dividenden worden beschouwd, zijn betaald. De vrijgestelde inkomsten zijn de inkomsten die zijn verkregen na aftrek van de kosten die in België of elders zijn gemaakt en die betrekking hebben op het beheer van de deelneming in de entiteit.
- c) Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Rusland, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.
- d) Wanneer een vennootschap die inwoner is van België van een vennootschap die inwoner is van Rusland dividenden verkrijgt die niet vrijgesteld zijn overeenkomstig subparagraaf c), worden die dividenden in België toch vrijgesteld van de vennootschapsbelasting indien de vennootschap die inwoner is van Rusland daadwerkelijk betrokken is bij de actieve uitoefening van een bedrijf in Rusland.

In dat geval worden die dividenden vrijgesteld op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald, met uitzondering van die welke verband houden met de belastingregeling die van toepassing is op de vennootschap die inwoner is van Rusland of op de inkomsten waaruit de dividenden worden betaald. Deze bepaling is enkel van toepassing op dividenden die zijn betaald uit winst die voortkomt uit de actieve uitoefening van een bedrijf, op voorwaarde dat het aandelenbezit in de vennootschap die de dividenden betaalt beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften en niet voornamelijk voor de belastingheffing wordt aangehouden.

Een vennootschap wordt niet geacht daadwerkelijk betrokken te zijn bij de actieve uitoefening van een bedrijf in Rusland wanneer die vennootschap een beleggingsvennootschap, een financieringsvennootschap (niet zijnde een bank) of een thesaurievennootschap is, of wanneer zulke vennootschap een beleggingsportefeuille bezit, of een auteursrecht, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, die in totaal meer dan een derde van de activa van de vennootschap vertegenwoordigen en dat bezit geen deel uitmaakt van de actieve uitoefening van een bedrijf.

- e) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit interest of royalty's, de van die inkomsten geheven Russische belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting met betrekking tot die inkomsten.
- f) Indien verliezen geleden door een onderneming die door een inwoner van België in een in Rusland gelegen vaste inrichting wordt gedreven, voor de belastingheffing van die onderneming in België overeenkomstig de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als die winst ook in Rusland van belasting is vrijgesteld door de verrekening van die verliezen.

HOOFDSTUK VI. - BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 23

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.
2. Staatlozen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat, worden noch in de ene noch in de andere overeenkomstsluitende Staat onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.
4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 5, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht als wanneer zij aan een inwoner van de eerstgenoemde Staat zouden zijn betaald. Op dezelfde wijze worden schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat bij het bepalen van het belastbare vermogen van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht als wanneer die schulden tegenover een inwoner van de eerstgenoemde Staat zouden zijn aangegaan.
5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstgenoemde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstgenoemde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.
6. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 24

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 23, paragraaf 1, valt, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij de nationaliteit bezit. Het geval moet worden voorgelegd binnen een termijn van drie jaar vanaf de datum dat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.
2. Indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, tracht de bevoegde autoriteit de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, teneinde een belastingheffing te vermijden die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst. Elke overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.
4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten komen tot overeenstemming omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn, met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.
5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding voor de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 25

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.
2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze vertrouwelijk gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

Niettegenstaande hetgeen voorafgaat, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.

3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:
 - a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;

- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.
4. Wanneer op basis van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.
5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen die door de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gevraagd, te weigeren omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon.
6. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten komen tot overeenstemming over de wijze van toepassing van dit artikel.

Artikel 26

Bijstand voor de invordering van belastingen

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkaar bijstand voor de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van dit artikel bepalen.
2. De uitdrukking "belastingvordering" zoals gebezigd in dit artikel, betekent elk bedrag dat verschuldigd is met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de daarmee overeenstemmende belastingheffing niet in strijd is met deze Overeenkomst of met enig ander instrument waarbij de overeenkomstsluitende Staten partij zijn, alsmede de met dat bedrag verband houdende interest, administratieve boetes en kosten van invordering of van bewarende maatregelen.
3. Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat ingevolge de wetgeving van die Staat voor tenuitvoerlegging vatbaar is en verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik op grond van de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, aanvaardt de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat om die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat in te vorderen. Die belastingvordering wordt door die andere Staat geïnd overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op het vlak van de tenuitvoerlegging en de invordering van zijn eigen belastingen alsof de desbetreffende vordering een belastingvordering van die andere Staat was.

4. Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat een vordering is ter zake waarvan die Staat overeenkomstig zijn wetgeving bewarende maatregelen kan nemen om de invordering ervan te verzekeren, gaat de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat ermee akkoord om, op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat, ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen te nemen. Die andere Staat neemt ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving alsof de belastingvordering een belastingvordering van die andere Staat was, zelfs indien de belastingvordering in de eerstgenoemde Staat op het ogenblik waarop die maatregelen worden toegepast niet voor tenuitvoerlegging vatbaar is of verschuldigd is door een persoon die het recht heeft de invordering ervan te beletten.
5. De verjaringstermijnen en de voorrechten die overeenkomstig de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat van toepassing zijn op een belastingvordering wegens de aard van die vordering als zodanig, gelden niet voor een belastingvordering die door die Staat voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 wordt aanvaard, dit niettegenstaande de bepalingen van voornoemde paragrafen. Ter zake van een belastingvordering die voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 door een overeenkomstsluitende Staat wordt aanvaard, kan in die Staat bovendien geen enkel voorrecht worden verleend dat overeenkomstig de wetgeving van de andere overeenkomstsluitende Staat op die belastingvordering van toepassing zou zijn.
6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat, worden niet voorgelegd aan de rechterlijke instanties of administratieve lichamen van de andere overeenkomstsluitende Staat.
7. Wanneer een belastingvordering op enig tijdstip nadat door een overeenkomstsluitende Staat een verzoekschrift werd ingediend overeenkomstig paragraaf 3 of 4, en vooraleer de andere overeenkomstsluitende Staat de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en aan de eerstgenoemde Staat heeft overgemaakt, ophoudt:
 - a) een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat die overeenkomstig de wetgeving van die Staat vatbaar is voor tenuitvoerlegging en die verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik overeenkomstig de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 3), of
 - b) een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat ter zake waarvan die Staat ingevolge zijn wetgeving bewarende maatregelen mag nemen om de invordering ervan te verzekeren (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 4),brengt de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Staat de bevoegde autoriteit van de andere Staat hiervan onmiddellijk op de hoogte en, naar keuze van de andere Staat, schorst de eerstgenoemde Staat zijn verzoekschrift of trekt het in.
8. In geen geval mogen de bepalingen van dit artikel aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:
 - a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;

- b) maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde;
- c) bijstand te verlenen indien de andere overeenkomstsluitende Staat niet alle redelijke invorderings- of bewarende maatregelen, naar het geval, heeft genomen waarover die Staat overeenkomstig zijn wetgeving of zijn administratieve praktijk beschikt;
- d) bijstand te verlenen in de gevallen waar de administratieve last die er voor die Staat uit voortvloeit duidelijk niet in verhouding staat tot het voordeel dat er door de andere overeenkomstsluitende Staat uit kan worden behaald.

Artikel 27

Beperking van de voordelen

Niettegenstaande de bepalingen van enig ander artikel van deze Overeenkomst verkrijgt een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat niet het voordeel van een vermindering of vrijstelling van belasting waarin door de andere overeenkomstsluitende Staat in de Overeenkomst wordt voorzien, indien het belangrijkste doel of een van de belangrijkste doelstellingen van die inwoner of van een persoon die met die inwoner is verbonden, erin bestond de voordelen van de Overeenkomst te verkrijgen.

Artikel 28

Leden van diplomatieke zendingen en van consulaire posten

1. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of van consulaire posten ontleen aan de algemene regels van het internationaal recht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst worden de leden van diplomatieke zendingen of van consulaire posten van een overeenkomstsluitende Staat die in de andere overeenkomstsluitende Staat of in een derde Staat geaccrediteerd zijn en die de nationaliteit van de zendstaat bezitten, geacht inwoner van die Staat te zijn indien zij aldaar ter zake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen aan dezelfde verplichtingen onderworpen zijn als de inwoners van die Staat.
3. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch op personen die lid zijn van diplomatieke zendingen of van consulaire posten van een derde Staat, indien deze in een overeenkomstsluitende Staat verblijven en inzake belastingen naar het inkomen of naar het vermogen niet als inwoners van de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat worden behandeld.

HOOFDSTUK VII. - SLOTBEPALINGEN

Artikel 29

Inwerkingtreding

1. Elke overeenkomstsluitende Staat zal de andere overeenkomstsluitende Staat via diplomatieke weg in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst vereist zijn. De Overeenkomst zal in werking treden op de datum waarop de laatste kennisgeving is ontvangen.
2. De bepalingen van de Overeenkomst zullen van toepassing zijn:
 - a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde inkomstenbelastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden;
 - b) met betrekking tot de andere inkomstenbelastingen, op inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden;
 - c) met betrekking tot belastingen naar het vermogen, op bestanddelen van het vermogen die bestaan op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden;
 - d) met betrekking tot de andere belastingen, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden.
3. De bepalingen van de op 16 juni 1995 te Moskou ondertekende Overeenkomst tussen de Regering van de Russische Federatie en de Regering van het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, zullen ophouden uitwerking te hebben met betrekking tot alle Russische of Belgische belastingen waarvoor deze Overeenkomst ingevolge de bepalingen van paragraaf 2 uitwerking heeft.

Artikel 30

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd. Elke overeenkomstsluitende Staat kan tot en met 30 juni van elk kalenderjaar vanaf het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn:

- a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde inkomstenbelastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld vanaf 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;

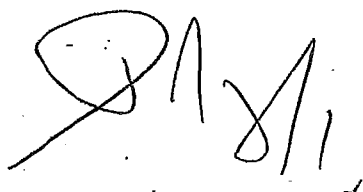
- b) met betrekking tot de andere inkomstenbelastingen, op inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- c) met betrekking tot belastingen naar het vermogen, op bestanddelen van het vermogen die bestaan op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- d) met betrekking tot de andere belastingen, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op19 mei..... 2015, in de Russische, Nederlandse, Engelse en Franse taal. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIE:
VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP:
VOOR DE FRANSE GEMEENSCHAP:
VOOR DE DUITSLIJGE GEMEENSCHAP:
VOOR HET VLAAMSE GEWEST:
VOOR HET WAALSE GEWEST:
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK
GEWEST:

VOOR DE RUSSISCHE FEDERATIE:

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen die een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaken.

1. Met betrekking tot artikel 3, paragraaf 2:

Bij het uitleggen van de verdragsbepalingen die identiek of in wezen gelijk zijn aan de bepalingen van het OESO-modelverdrag inzake belastingen van 1977 (en van latere wijzigingen), volgen de belastingadministraties van de overeenkomstsluitende Staten de algemene beginselen van de commentaar bij het modelverdrag, op voorwaarde dat de overeenkomstsluitende Staten geen opmerkingen in die commentaar lieten opnemen waaruit blijkt dat ze niet akkoord gaan met die beginselen en voor zover de overeenkomstsluitende Staten het niet eens zijn over een afwijkende interpretatie in het kader van artikel 24, paragraaf 3 van de Overeenkomst.

2. Met betrekking tot artikel 14, paragrafen 1 en 2:

Er is overeengekomen dat een dienstbetrekking uitgeoefend wordt in een overeenkomstsluitende Staat wanneer de werkzaamheid waarvoor de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen worden betaald, daadwerkelijk in die Staat wordt uitgeoefend. De werkzaamheid wordt daadwerkelijk in die Staat uitgeoefend wanneer de werknemer fysiek in die Staat aanwezig is voor het uitoefenen van de werkzaamheid, ongeacht de woonplaats van de schuldenaar, de plaats waar de arbeidsovereenkomst werd opgemaakt, de woonplaats van de werkgever, de plaats of het tijdstip van betaling, of de plaats waar de resultaten van het werk worden geëxploiteerd. Indien een werkzaamheid daadwerkelijk in een overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend, mag slechts het gedeelte van de beloningen dat aan die werkzaamheid kan worden toegerekend in die Staat worden belast.

3. Met betrekking tot artikel 23:

Indien de Russische Federatie na het ondertekenen van deze Overeenkomst een overeenkomst sluit met een derde partij, waarin bepaald wordt dat pensioenbijdragen die aan een pensioenregeling in de andere overeenkomstsluitende Staat betaald zijn door of namens een natuurlijke persoon die in een van de overeenkomstsluitende Staten diensten verleent, in de eerstgenoemde Staat op dezelfde wijze behandeld moeten worden en aan dezelfde voorwaarden en beperkingen onderworpen zijn als bijdragen aan pensioenstelsels van die eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat, dan zijn de volgende bepalingen van toepassing vanaf de datum waarop de overeenkomst tussen de Russische Federatie en die derde partij uitwerking zal hebben:

“De bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon die werkzaamheden verricht in een overeenkomstsluitende Staat, worden betaald aan een pensioenstelsel

- a) dat erkend is voor de belastingheffing in de andere overeenkomstsluitende Staat,
- b) waaraan de natuurlijke persoon deelnam onmiddellijk vóór hij in de eerstgenoemde Staat werkzaamheden begon te verrichten,

- c) waaraan de natuurlijke persoon deelnam toen hij werkzaamheden verrichtte in, of inwoner was van, de andere Staat, en
- d) waarvan de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Staat heeft aanvaard dat het in hoofdzaak overeenstemt met een pensioenstelsel dat als dusdanig erkend is voor de belastingheffing door die Staat,

worden

- e) voor het bepalen van de belasting welke die natuurlijke persoon in de eerstgenoemde Staat verschuldigd is, en
- f) voor het bepalen van de winst van een onderneming die in de eerstgenoemde Staat mag worden belast,

in die Staat op dezelfde wijze behandeld en aan dezelfde voorwaarden en grenzen onderworpen als bijdragen die zijn betaald aan een pensioenstelsel dat erkend is voor de belastingheffing in die eerstgenoemde Staat.

Voor de toepassing van deze paragraaf:

- a) betekent de uitdrukking "een pensioenstelsel" een regeling waaraan de natuurlijke persoon deelneemt teneinde een pensioenuitkering te verwerven die verschuldigd is ter zake van de in deze paragraaf bedoelde werkzaamheden; en
- b) is een pensioenstelsel erkend voor de belastingheffing in een Staat indien de aan het stelsel betaalde bijdragen in die Staat in aanmerking zouden komen voor belastingverlaging."

4. Met betrekking tot artikel 24:

Indien de Russische Federatie na het ondertekenen van deze Overeenkomst een overeenkomst sluit met een derde partij, waarin bepaald wordt dat onopgeloste punten die onder de regeling voor onderling overleg vallen aan arbitrage onderworpen worden, zijn de volgende bepalingen van toepassing vanaf de datum waarop de overeenkomst tussen de Russische Federatie en die derde partij uitwerking zal hebben:

"Wanneer,

- a) een persoon overeenkomstig paragraaf 1 een geval heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat omdat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem hebben geleid tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, en
- b) de bevoegde autoriteiten er niet in slagen om met betrekking tot dat geval overeenstemming te bereiken ingevolge paragraaf 2 binnen een termijn van twee jaar nadat het geval werd voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat,

worden, indien de persoon daarom verzoekt, alle onopgeloste punten die voortkomen uit dat geval aan arbitrage onderworpen. Die onopgeloste punten worden evenwel niet aan arbitrage onderworpen indien daaromtrent reeds een beslissing werd uitgesproken door een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van de ene of de andere Staat. Tenzij een rechtstreeks bij het geval betrokken persoon de overeengekomen regeling waardoor de beslissing na arbitrage wordt uitgevoerd niet aanvaardt, is die beslissing bindend voor beide overeenkomstsluitende Staten en wordt ze uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van die Staten voorziet. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van deze paragraaf.

5. Met betrekking tot artikel 25:

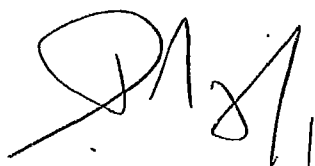
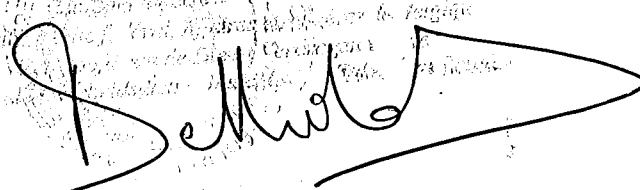
Voor een document dat op grond van artikel 25 werd ontvangen of voor een woonplaatsattest of elk ander document dat wordt afgeleverd door de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat of zijn bevoegde vertegenwoordiger is er geen legalisering of apostille nodig om toegepast te kunnen worden in de andere overeenkomstsluitende Staat, daaronder begrepen om te worden gebruikt voor rechterlijke instanties of administratieve lichamen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op19 mei..... 2015, in de Russische, Nederlandse, Engelse en Franse taal. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIE:
VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP:
VOOR DE FRANSE GEMEENSCHAP:
VOOR DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP:
VOOR HET VLAAMSE GEWEST:
VOOR HET WAALSE GEWEST:
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK
GEWEST:

VOOR DE RUSSISCHE FEDERATIE:

CONVENTION

ENTRE

LE ROYAUME DE BELGIQUE

ET

LA FEDERATION DE RUSSIE

TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION

ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE

EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

**CONVENTION
ENTRE
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LA FEDERATION DE RUSSIE
TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION
ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE**

**LE ROYAUME DE BELGIQUE,
LA COMMUNAUTE FLAMANDE,
LA COMMUNAUTE FRANÇAISE,
LA COMMUNAUTE GERMANOPHONE,
LA REGION FLAMANDE,
LA REGION WALLONNE,
ET LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE**

ET

LA FEDERATION DE RUSSIE,

DESIREUX de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

SONT CONVENUS des dispositions suivantes:

CHAPITRE I. – CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.
2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.
3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment:
 - a) en ce qui concerne la Russie:
 - (i) l'impôt sur les bénéfices des organisations (*tax on profit of organisations*);
 - (ii) l'impôt sur le revenu des personnes physiques (*income tax on individuals*);
 - (iii) l'impôt sur la fortune des entreprises (*tax on property of enterprises*);
 - (iv) l'impôt sur la fortune des personnes physiques (*tax on property of individuals*);(ci-après dénommés « l'impôt russe »);
 - b) en ce qui concerne la Belgique:
 - (i) l'impôt des personnes physiques;
 - (ii) l'impôt des sociétés;
 - (iii) l'impôt des personnes morales;
 - (iv) l'impôt des non-résidents;y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes,
(ci-après dénommés « l'impôt belge »).
4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales.

CHAPITRE II. - DEFINITIONS

Article 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:
 - a)
 - (i) le terme « Belgique » désigne le Royaume de Belgique; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire du Royaume de Belgique, y compris la mer territoriale et l'espace aérien situé au-dessus de celle-ci, ainsi que les zones maritimes sur lesquelles, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou sa juridiction;
 - (ii) le terme « Russie » désigne la Fédération de Russie; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire de la Fédération de Russie, ainsi que la zone économique exclusive et le plateau continental sur lesquels la Fédération de Russie exerce ses droits souverains et sa juridiction en conformité avec la Convention des Nations Unies sur le Droit de la Mer de 1982;
 - b) les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, suivant le contexte, la Belgique ou la Russie;
 - c) le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;
 - d) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition dans l'Etat contractant dont elle est un résident;
 - e) le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité ou affaire;
 - f) les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;
 - g) l'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire, un aéronef ou un véhicule ferroviaire ou routier exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire, l'aéronef ou le véhicule ferroviaire ou routier n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;
 - h) l'expression « autorité compétente » désigne:
 - (i) en ce qui concerne la Belgique, suivant le cas, le Ministre des Finances du Gouvernement fédéral et/ou du Gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant autorisé; et
 - (ii) en ce qui concerne la Russie, le Ministère des Finances ou son représentant autorisé;

- i) le terme « national », en ce qui concerne un Etat contractant, désigne:
 - (i) toute personne physique qui possède la nationalité ou la citoyenneté de cet Etat contractant; et
 - (ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans cet Etat contractant;
 - j) les termes « activité », par rapport à une entreprise, et « affaires » comprennent l'exercice de professions libérales ou d'autres activités de caractère indépendant;
 - k) l'expression « fonds de pension » désigne toute personne établie dans un Etat contractant:
 - (i) qui est gérée principalement:
 - A) afin d'administrer ou fournir des prestations de retraite; ou
 - B) afin d'obtenir des revenus pour le compte d'une ou plusieurs personnes gérées afin d'administrer ou fournir des prestations de retraite;
 - (ii) qui est:
 - A) en ce qui concerne la Belgique, contrôlée par l'Autorité des services et marchés financiers (FSMA) ou par la Banque Nationale de Belgique, ou inscrite auprès de l'administration fiscale belge; ou
 - B) en ce qui concerne la Russie, une entité constituée conformément à la législation russe sur les fonds de pension;
 - l) l'expression « subdivisions politiques », en ce qui concerne la Russie, désigne les sujets de la Fédération de Russie définis comme tels en vertu de sa législation.
2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

Article 4

Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou à ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat ou pour la fortune qui y est située.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:
- a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
 - b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;
 - c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;
 - d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.
3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Au sens de la présente Convention, le siège de direction effective d'une personne autre qu'une personne physique est l'endroit où se concentre la conduite générale des affaires de cette personne et où s'exerce le contrôle supérieur des activités. Les critères suivants sont notamment pris en considération pour déterminer où le siège de direction effective est situé:

- l'endroit où le conseil d'administration ou l'organe équivalent se réunit;
- l'endroit où la haute direction journalière est exercée;
- l'endroit où les cadres supérieurs exercent leurs activités.

Article 5

Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.
2. L'expression « établissement stable » comprend notamment:
- a) un siège de direction,
 - b) une succursale,
 - c) un bureau,
 - d) une usine,
 - e) un atelier et
 - f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse 12 mois.
4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si:
 - a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
 - b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
 - c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
 - d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
 - e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
 - f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.
5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne – autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 – agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.
6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.
7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. – IMPOSITION DES REVENUS

Article 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.
2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, les droits connus sous le terme d'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.
3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation des biens immobiliers.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.
5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus d'un résident d'un Etat contractant provenant de parts de fonds communs de placement fiscalement transparents constitués dans l'autre Etat contractant principalement afin d'investir dans des biens immobiliers situés dans cet autre Etat.

Article 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.
2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.
3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.
5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.
6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.
7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8

Transport international

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires, d'aéronefs ou de véhicules ferroviaires ou routiers ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
2. Au sens du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs comprennent notamment:
 - a) les bénéfices provenant de la location de navires ou d'aéronefs servant au transport en trafic international, tout armés et équipés;
 - b) les bénéfices provenant de la location coque nue de navires ou d'aéronefs, lorsque cette activité de location constitue une activité accessoire pour l'entreprise de transport en trafic international;
 - c) les bénéfices provenant de la location de conteneurs, lorsque cette activité de location constitue une activité accessoire pour l'entreprise de transport en trafic international.
3. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.
4. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9

Entreprises Associées

1. Lorsque

- a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que
- b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat – et impose en conséquence – des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à l'ajustement qu'il estime approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.
3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas en cas de fraude ou manquement volontaire commis par l'une des entreprises concernées dans leurs transactions qui donnent lieu à un ajustement des bénéfices conformément au paragraphe 1.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.
2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:
- a) 5 pour cent du montant brut des dividendes, si le bénéficiaire effectif est une société qui détient, pendant une période ininterrompue d'au moins douze mois, des actions qui représentent directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes et que la valeur de cette participation s'élève à au moins 80.000 EUR ou l'équivalent en roubles;
 - b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Nonobstant les dispositions précédentes du présent paragraphe, les dividendes ne sont pas imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident si le bénéficiaire effectif des dividendes est un fonds de pension qui est un résident de l'autre Etat contractant, à condition que ces dividendes ne soient pas tirés de l'exercice d'une activité d'entreprise par le fonds de pension ou par l'intermédiaire d'une entreprise associée.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus – même attribués sous la forme d'intérêts – qui sont soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société débitrice est un résident. Ce terme désigne aussi tous les paiements afférents à des parts de fonds communs de placement fiscalement transparents (autres que ceux mentionnés à l'article 6 (Revenus de biens immobiliers), paragraphe 5 de la Convention). Les termes « actions » et « parts » désignent aussi les certificats représentatifs d'actions ou de parts.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.
5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.
2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.
3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts sont exemptés d'impôt dans l'Etat contractant d'où ils proviennent lorsqu'il s'agit:
 - a) d'intérêts payés en raison d'un prêt ou d'un crédit consenti par une entreprise d'un Etat contractant à une entreprise de l'autre Etat contractant;

- b) d'intérêts payés à un fonds de pension, à condition que ces intérêts ne soient pas tirés de l'exercice d'une activité d'entreprise par le fonds de pension ou par l'intermédiaire d'une entreprise associée;
 - c) d'intérêts payés à l'autre Etat contractant, à l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou à une entité publique.
4. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Toutefois, ce terme ne comprend pas, au sens du présent article, les pénalisations pour paiement tardif ni les intérêts considérés comme des dividendes en vertu de l'article 10, paragraphe 3.
5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.
6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable est situé.
7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat si ce résident en est le bénéficiaire effectif.
2. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes enregistrées pour la radio ou la télévision, d'un logiciel informatique, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.
4. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable est situé.
5. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6, et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.
2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre Etat.
3. Les gains provenant de l'aliénation de navires, aéronefs ou véhicules ferroviaires ou routiers exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou véhicules ferroviaires ou routiers, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

Revenus d'emploi

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.
2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si:
 - a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant la période imposable considérée, et
 - b) les rémunérations sont payées par un employeur, ou pour le compte d'un employeur, qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et
 - c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre Etat.
3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un aéronef ou d'un véhicule ferroviaire ou routier exploité en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

Article 15

Dirigeants de sociétés

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

La disposition qui précède s'applique aussi aux rétributions reçues en raison de l'exercice de fonctions qui, en vertu de la législation de l'Etat contractant dont la société est un résident, sont traitées comme des fonctions d'une nature similaire à celles exercées par une personne visée à ladite disposition.

2. Les rémunérations qu'une personne visée au paragraphe 1 reçoit d'une société qui est un résident d'un Etat contractant en raison de l'exercice d'une activité journalière de direction ou de caractère technique, commercial ou financier, ainsi que les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant tire de son activité journalière en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident d'un Etat contractant, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 14, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.

Article 16

Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.
2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.
3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque les activités exercées dans un Etat contractant sont financées pour une large part au moyen de fonds publics de l'autre Etat contractant ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus tirés de ces activités ne sont imposables que dans cet autre Etat contractant.

Article 17

Pensions

1. Sous réserve des dispositions de l'article 18, paragraphe 2, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat. Toutefois, ces pensions et autres rémunérations similaires sont aussi imposables dans l'autre Etat contractant si elles proviennent de cet Etat.
2. Les sommes payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant ou d'un régime général organisé par cet Etat en vue de compléter les avantages prévus par sa législation sociale sont imposables dans cet Etat.
3. Les pensions et autres rémunérations similaires sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque les cotisations payées à un régime de retraite ou en exécution de la législation sociale ont donné lieu à un allègement fiscal dans cet Etat.

Article 18

Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires payés par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

- b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui:
 - (i) possède la nationalité de cet Etat; ou
 - (ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.
- 2. a) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires payées par un Etat contractant, ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.
- b) Toutefois, ces pensions et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.
- 3. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements, pensions et autres rémunérations similaires payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité d'entreprise exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 19

Etudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant, et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 20

Autres revenus

Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui proviennent de l'autre Etat contractant et qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention sont imposables dans cet autre Etat.

CHAPITRE IV. - IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 21

Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.
2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant est imposable dans cet autre Etat.
3. La fortune constituée par des navires, des aéronefs ou des véhicules ferroviaires ou routiers exploités en trafic international, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou véhicules ferroviaires ou routiers, n'est imposable que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

CHAPITRE V. - METHODES POUR ELIMINER LA DOUBLE IMPOSITION

Article 22

Elimination de la double imposition

1. En cas de double imposition, la Russie élimine cette double imposition de la manière suivante:

Lorsqu'un résident de la Russie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Belgique, le montant de l'impôt dû en Belgique sur ces revenus ou cette fortune est imputable sur l'impôt perçu en Russie. Le montant de l'imputation ne peut toutefois excéder le montant de l'impôt russe afférent à ces revenus ou cette fortune, calculé conformément à la législation et la réglementation fiscales de la Russie.
2. En cas de double imposition, la Belgique élimine cette double imposition de la manière suivante:
 - a) Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus, autres que des dividendes, des intérêts ou des redevances, ou possède des éléments de fortune qui sont imposés en Russie conformément aux dispositions de la présente Convention, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus ou ces éléments de fortune mais elle peut, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou les éléments de fortune en question n'avaient pas été exemptés.

Nonobstant les dispositions du présent sous-paragraphe et toute autre disposition de la présente Convention, la Belgique tient compte, pour la détermination des taxes additionnelles établies par les communes et les agglomérations belges, des revenus professionnels exemptés de l'impôt en Belgique conformément au présent sous-paragraphe. Ces taxes additionnelles sont calculées sur l'impôt qui serait dû en Belgique si les revenus professionnels en question étaient tirés de sources belges.

- b) L'exemption prévue au sous-paragraphe a) est également accordée en ce qui concerne les revenus considérés comme des dividendes en vertu de la législation belge, qu'un résident de la Belgique reçoit au titre d'une participation dans une entité qui a son siège de direction effective en Russie, et qui n'a pas été imposée en tant que telle en Russie, à condition que le résident de la Belgique ait été imposé en Russie, proportionnellement à sa participation dans cette entité, sur les revenus servant au paiement des revenus considérés comme des dividendes en vertu de la législation belge. Le revenu exempté est le revenu perçu après déduction des frais, exposés en Belgique ou ailleurs, se rapportant à la gestion de la participation dans l'entité.
- c) Les dividendes qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de la Russie sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge.
- d) Lorsqu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de la Russie des dividendes qui ne sont pas exemptés conformément au sous-paragraphe c), ces dividendes sont néanmoins exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique si la société qui est un résident de la Russie exerce activement en Russie une activité d'entreprise effective.

Dans ce cas, ces dividendes sont exemptés aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge, à l'exception de celles relatives au régime fiscal applicable à la société qui est un résident de la Russie ou aux revenus qui servent au paiement des dividendes. La présente disposition s'applique uniquement aux dividendes payés au moyen de bénéfices générés par l'exercice actif d'une activité d'entreprise et à condition que la participation dans la société qui paie les dividendes réponde à des besoins légitimes de caractère financier ou économique et ne soit pas détenue principalement pour des motifs fiscaux.

Une société n'est pas considérée comme exerçant activement en Russie une activité d'entreprise effective lorsque cette société est une société d'investissement, une société de financement (autre qu'une banque) ou une société de trésorerie ou lorsque cette société détient un investissement de portefeuille ou un droit d'auteur, un brevet, une marque de fabrique ou de commerce, un dessin, un modèle, un plan, une formule ou un procédé secrets représentant au total plus du tiers de ses actifs et que cette détention ne fait pas partie de l'exercice actif d'une activité d'entreprise.

- e) Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en intérêts ou en redevances, l'impôt russe perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.

- f) Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé en Russie ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au sous-paragraphe a) ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt en Russie en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

CHAPITRE VI. – DISPOSITIONS SPECIALES

Article 23

Non-Discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.
2. Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence.
3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation où des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.
4. A moins que les dispositions de l'article 9, paragraphe 1, de l'article 11, paragraphe 7, ou de l'article 12, paragraphe 5, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.
5. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 24

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève de l'article 23, paragraphe 1, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.
2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.
3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.
4. Les autorités compétentes des Etats contractants conviennent des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et, notamment, des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat contractant pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôt prévues dans la Convention.
5. Les autorités compétentes des Etats contractants communiquent directement entre elles pour l'application de la Convention.

Article 25

Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un Etat contractant sont tenus confidentiels de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un Etat contractant peuvent être utilisés à d'autres fins lorsque cette possibilité résulte des lois des deux Etats et lorsque l'autorité compétente de l'Etat qui fournit les renseignements autorise cette utilisation.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un Etat contractant conformément au présent article, l'autre Etat contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un Etat contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.

5. Les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme permettant à un Etat contractant de refuser de communiquer des renseignements demandés par l'autre Etat contractant parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne.

6. Les autorités compétentes des Etats contractants conviennent des modalités d'application du présent article.

Article 26

Assistance en matière de recouvrement des impôts

1. Les Etats contractants se prêtent mutuellement assistance pour le recouvrement de leurs créances fiscales. Cette assistance n'est pas limitée par les articles 1 et 2. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent régler d'un commun accord les modalités d'application du présent article.
2. L'expression « créance fiscale » employée dans le présent article désigne toute somme due au titre d'impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales, dans la mesure où l'imposition correspondante n'est pas contraire à la présente Convention ou à tout autre instrument auquel les Etats contractants sont parties, ainsi que les intérêts, pénalités administratives et coûts de recouvrement ou de mesures conservatoires afférents à ces impôts.
3. Lorsqu'une créance fiscale d'un Etat contractant est recouvrable en vertu de la législation de cet Etat et est due par une personne qui, à cette date, ne peut, en vertu de cette législation, empêcher son recouvrement, cette créance fiscale est, à la demande de l'autorité compétente de cet Etat, acceptée en vue de son recouvrement par l'autorité compétente de l'autre Etat contractant. Cette créance fiscale est recouvrée par cet autre Etat conformément aux dispositions de sa législation applicable en matière de recouvrement de ses propres impôts comme si la créance en question était une créance fiscale de cet autre Etat.
4. Lorsqu'une créance fiscale d'un Etat contractant est une créance à l'égard de laquelle cet Etat peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement, cette créance est, à la demande de l'autorité compétente de cet Etat, acceptée aux fins de l'adoption de mesures conservatoires par l'autorité compétente de l'autre Etat contractant. Cet autre Etat prend des mesures conservatoires à l'égard de cette créance fiscale conformément aux dispositions de sa législation comme s'il s'agissait d'une créance fiscale de cet autre Etat même si, au moment où ces mesures sont appliquées, la créance fiscale n'est pas recouvrable dans le premier Etat ou est due par une personne qui a le droit d'empêcher son recouvrement.
5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4, les délais de prescription et la priorité applicables, en vertu de la législation d'un Etat contractant, à une créance fiscale en raison de sa nature en tant que telle ne s'appliquent pas à une créance fiscale acceptée par cet Etat aux fins du paragraphe 3 ou 4. En outre, une créance fiscale acceptée par un Etat contractant aux fins du paragraphe 3 ou 4 ne peut se voir appliquer aucune priorité dans cet Etat en vertu de la législation de l'autre Etat contractant.
6. Les procédures concernant l'existence, la validité ou le montant d'une créance fiscale d'un Etat contractant ne sont pas soumises aux tribunaux ou organes administratifs de l'autre Etat contractant.
7. Lorsqu'à tout moment après qu'une demande ait été formulée par un Etat contractant en vertu du paragraphe 3 ou 4 et avant que l'autre Etat contractant ait recouvré et transmis le montant de la créance fiscale en question au premier Etat, cette créance fiscale cesse d'être:
 - a) dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 3, une créance fiscale du premier Etat qui est recouvrable en vertu de la législation de cet Etat et est due par une personne qui, à ce moment, ne peut, en vertu de la législation de cet Etat, empêcher son recouvrement, ou

- b) dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 4, une créance fiscale du premier Etat à l'égard de laquelle cet Etat peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement,

l'autorité compétente du premier Etat notifie promptement ce fait à l'autorité compétente de l'autre Etat et le premier Etat, au choix de l'autre Etat, suspend ou retire sa demande.

8. Les dispositions du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
- b) de prendre des mesures qui seraient contraires à l'ordre public;
- c) de prêter assistance si l'autre Etat contractant n'a pas pris toutes les mesures raisonnables de recouvrement ou de conservation, selon le cas, qui sont disponibles en vertu de sa législation ou de sa pratique administrative;
- d) de prêter assistance dans les cas où la charge administrative qui en résulte pour cet Etat est nettement disproportionnée par rapport aux avantages qui peuvent en être tirés par l'autre Etat contractant.

Article 27

Limitation des bénéfices

Nonobstant les dispositions de tout autre article de la présente Convention, un résident d'un Etat contractant ne peut bénéficier des réductions ou exemptions d'impôt prévues par l'autre Etat contractant dans la Convention si le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de ce résident ou d'une personne liée à ce résident était d'obtenir les avantages de la Convention.

Article 28

Membres des missions diplomatiques et postes consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

2. Aux fins de la Convention, les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires d'un Etat contractant, accrédités dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers et qui possèdent la nationalité de l'Etat accréditant, sont réputés être des résidents de l'Etat accréditant s'ils y sont soumis aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, que les résidents de cet Etat.
3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres des missions diplomatiques ou postes consulaires d'un Etat tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un Etat contractant et ne sont pas traités comme des résidents dans l'un ou l'autre Etat contractant en matière d'impôts sur le revenu ou sur la fortune.

CHAPITRE VII. – DISPOSITIONS FINALES

Article 29

Entrée en vigueur

1. Chaque Etat contractant notifiera, par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La Convention entrera en vigueur à la date de réception de la seconde de ces notifications.
2. Les dispositions de la Convention seront applicables:
 - a) en ce qui concerne les impôts sur le revenu dus à la source, aux revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
 - b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
 - c) en ce qui concerne les impôts sur la fortune, aux éléments de fortune existant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention.
 - d) en ce qui concerne les autres impôts, aux impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

3. Les dispositions de la Convention entre le Gouvernement de la Fédération de Russie et le Gouvernement du Royaume de Belgique tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Moscou le 16 juin 1995, cessent de s'appliquer à l'égard de tout impôt russe ou belge auquel la présente Convention est applicable conformément aux dispositions du paragraphe 2.

Article 30

Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chacun des Etats contractants peut, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention cessera de s'appliquer:

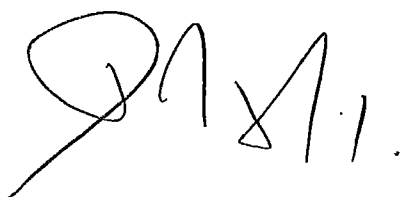
- a) en ce qui concerne les impôts sur le revenu dus à la source, aux revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation;
- b) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation;
- c) en ce qui concerne les impôts sur la fortune, aux éléments de fortune existant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation;
- d) en ce qui concerne les autres impôts, aux impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT à Bruxelles, le19...mai..... 2015, en double exemplaire, en langues russe, néerlandaise, anglaise et française. En cas de divergence entre les textes, le texte anglais prévaudra.

POUR LE ROYAUME DE BELGIQUE:
POUR LA COMMUNAUTE FLAMANDE:
POUR LA COMMUNAUTE FRANÇAISE:
POUR LA COMMUNAUTE GERMANOPHONE:
POUR LA REGION FLAMANDE:
POUR LA REGION WALLONNE:
POUR LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE:

POUR LA FEDERATION DE RUSSIE:

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre le Royaume de Belgique et la Fédération de Russie tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

1. Ad article 3, paragraphe 2:

Pour l'interprétation des dispositions de la Convention qui sont identiques ou analogues à celles du Modèle OCDE de Convention fiscale concernant le revenu et la fortune de 1977 (et des amendements ultérieurs), les administrations fiscales des Etats contractants suivent les principes généraux des Commentaires de ce Modèle de Convention pour autant que les Etats contractants n'aient pas inséré dans ces Commentaires des observations faisant état d'un désaccord avec ces principes et dans la mesure où les Etats contractants ne conviennent pas d'une interprétation divergente dans le cadre de l'article 24, paragraphe 3 de la Convention.

2. Ad article 14, paragraphes 1 et 2:

Il est entendu qu'un emploi salarié est exercé dans un Etat contractant lorsque l'activité au titre de laquelle les salaires, traitements et autres rémunérations similaires sont payés est effectivement exercée dans cet Etat. L'activité est effectivement exercée dans cet Etat lorsque le salarié est physiquement présent dans cet Etat pour y exercer cette activité, quels que soient la résidence du débiteur, le lieu de conclusion du contrat de travail, la résidence de l'employeur, le lieu ou la date de paiement, ou l'endroit où les résultats du travail sont exploités. Si une activité est effectivement exercée dans un Etat contractant, seule la fraction des rémunérations qui est imputable à cette activité est imposable dans cet Etat.

3. Ad article 23:

Si, après la signature de la présente Convention, la Fédération de Russie signe avec une tierce partie une Convention prévoyant que les cotisations de pension versées, par ou pour le compte d'une personne physique qui exerce des activités dans l'un des Etats contractants, à un régime de retraite dans l'autre Etat contractant doivent être traitées dans le premier Etat de la même façon, et sous réserve des mêmes conditions et restrictions, que le sont les cotisations à un régime de retraite de ce premier Etat contractant, la disposition suivante s'appliquera alors à partir de la date à laquelle la Convention entre la Fédération de Russie et cette tierce partie sera applicable:

“Lorsqu’une personne physique exerce des activités dans un Etat contractant, les cotisations qui sont versées par cette personne ou pour son compte à un régime de retraite

- a) reconnu aux fins de l’imposition dans l’autre Etat contractant,
- b) auquel la personne participait immédiatement avant de commencer à exercer des activités dans le premier Etat,
- c) auquel la personne a participé à un moment où elle exerçait des activités dans l’autre Etat ou y résidait, et
- d) qui est accepté par l’autorité compétente du premier Etat comme correspondant de façon générale à un régime de retraite reconnu comme tel aux fins de l’imposition dans cet Etat,

sont, aux fins

- e) de déterminer l’impôt dû par cette personne dans le premier Etat, et
- f) de déterminer les bénéfices d’une entreprise qui sont imposables dans le premier Etat,

traitées dans ce premier Etat de la même façon que le sont les cotisations à un régime de retraite reconnu aux fins de l’imposition dans ce premier Etat et sous réserve des mêmes conditions et restrictions.

Aux fins du présent paragraphe:

- a) l’expression « régime de retraite » désigne un arrangement auquel la personne physique participe afin de bénéficier de prestations de retraite payables au titre des activités visées au présent paragraphe, et
- b) un régime de retraite est reconnu aux fins de l’imposition dans un Etat si les cotisations à ce régime sont admissibles à un allègement fiscal dans cet Etat.”

4. Ad article 24:

Si, après la signature de la présente Convention, la Fédération de Russie signe avec une tierce partie une Convention prévoyant que les questions non résolues dans le cadre de la procédure amiable seront soumises à arbitrage, la disposition suivante s’appliquera à partir de la date à laquelle la Convention entre la Fédération de Russie et cette tierce partie sera applicable:

“Lorsque,

- a) en vertu du paragraphe 1, une personne a soumis un cas à l’autorité compétente d’un Etat contractant en se fondant sur le fait que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants ont entraîné pour cette personne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention, et que
- b) les autorités compétentes ne parviennent pas à un accord permettant de résoudre ce cas en vertu du paragraphe 2 dans un délai de deux ans à compter de la présentation du cas à l’autorité compétente de l’autre Etat contractant,

les questions non résolues soulevées par ce cas sont soumises à arbitrage si la personne en fait la demande. Ces questions non résolues ne sont toutefois pas soumises à arbitrage si une décision sur ces questions a déjà été rendue par un tribunal judiciaire ou administratif de l'un des Etats. A moins qu'une personne directement concernée par le cas n'accepte pas l'accord amiable par lequel la décision d'arbitrage est appliquée, cette décision lie les deux Etats contractants et est appliquée quels que soient les délais prévus par le droit interne de ces Etats. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent par accord amiable les modalités d'application du présent paragraphe."

5. Ad article 25:

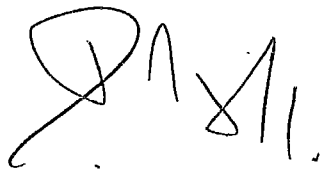
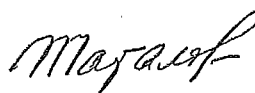
Un document reçu en vertu de l'article 25 ou un certificat de résidence ou tout autre document délivré par l'autorité compétente d'un Etat contractant ou son représentant autorisé ne doit pas faire l'objet d'une légalisation ou d'une apostille pour être applicable dans l'autre Etat contractant, en ce compris pour être utilisé devant les tribunaux ou organes administratifs.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Bruxelles, le19 mai..... 2015, en double exemplaire, en langues russe, néerlandaise, anglaise et française. En cas de divergence entre les textes, le texte anglais prévaudra.

POUR LE ROYAUME DE BELGIQUE:
POUR LA COMMUNAUTE FLAMANDE:
POUR LA COMMUNAUTE FRANÇAISE:
POUR LA COMMUNAUTE GERMANOPHONE:
POUR LA REGION FLAMANDE:
POUR LA REGION WALLONNE:
POUR LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE:

POUR LA FEDERATION DE RUSSIE:

NOTRE QUOTIDIE CONFORME A L'ORIGINAL
NOTRE LEVERED EERSTEN EN WILKAND AFSCHRIJF
Grooten
Dames
de l'ing en service de
service public / 'Vral, Affaires étrangères
Het Hoofd van de Dienst van
Ministerie Overheidszaken, Brussel
JAN 2017
SERVIX CE
FEDERALE OVERHEIDSDIENST